

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

23. aprill 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 142/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 142/02	Kohtuasi C-64/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 27. veebruari 2018. aasta otsus (Supremo Tribunal Administrativo eelotsusetaotlus – Portugal) – Associação Sindical dos Juízes Portugueses versus Tribunal de Contas (Eelotsusetaotlus — ELL artikli 19 lõige 1 — Õiguskaitsevahendid — Tulemuslik õiguskaitse — Kohtute sõltumatus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Palga vähendamine liikmesriigi avalikus teenistuses — Eelarvega seotud kasinusmeetmed)	2
2018/C 142/03	Kohtuasi C-266/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 27. veebruari 2018. aasta otsus (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division'i (Administrative Court) eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — The Queen, taotluse alusel, mille esitas: Western Sahara Campaign UK versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (Eelotsusetaotlus — Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vaheline kalandusala partnerlusleping — Protokoll, millega määratakse kindlaks lepingus sätestatud püügivõimalused — Lepingu ja protokollide sõlmimise kinnitamise aktid — Protokollis kindlaks määratud püügivõimaluste liikmesriikide vahel jagamise määrused — Kohtualluvus — Tõlgendamine — Kehtivus ELL artikli 3 lõike 5 ja rahvusvahelise õiguse seisukohast — Lepingu ja protokollide kohaldamine Lääne-Saharale ja sellega külgnevatele vetele)	3

2018/C 142/04	Kohtuasi C-297/16: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) versus Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2006/123/EÜ — Teenused siseturul — Liikmesriigi õigusnormid, mis annavad veterinaararstidele veterinaarias kasutatavate mahetoodete, erikasutusega parasiitidevastaste toodete ja veterinaarravimite jaemüügi ja kasutamise ainuõiguse — Asutamisvabadus — Nõue, et veterinaarravimite jaemüügiga tegeleva ettevõtja kapital kuuluks üksnes veterinaararstidele — Rahvatervise kaitse — Proportsionaalsus)	4
2018/C 142/05	Kohtuasi C-301/16 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Apellatsioonkaebus — Kaubanduspoliitika — Dumping — Hiinast pärit solaarklaasi import — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 2 lõike 7 punktid b ja c — Turumajanduse tingimustes tegutsev ettevõtja — Mõiste „endisest miteturumajanduslikust süsteemist üle kandunud oluline moonutus“ artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande tähenduses — Maksusoodustused)	4
2018/C 142/06	Kohtuasi C-307/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny eelotsusetaotlus – Poola) – Stanisław Pieńkowski versus Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaks — Artikkel 131 — Artikli 146 lõike 1 punkt b — Artikkel 147 — Ekspordi maksuvabastused — Artikkel 273 — Liikmesriigi õigusnormid, mis seavad maksuvabastuse tingimuseks miinimumkäibe või lepingu sõlmimise ettevõtjaga, kellel on reisijatele käibemaksu tagastamise õigus)	5
2018/C 142/07	Kohtuasi C-387/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasi eelotsusetaotlus – Leedu) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos versus Nidera BV (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Artikkel 183 — Enammakstud käibemaksu tagastamine — Hilinenult tagastamine — Liikmesriigi õiguse kohaldamisel tasumisele kuuluva intressi summa — Selle summa vähendamine põhjustel, mida ei saa maksukohustuslasele omistada — Lubatavus — Neutraalne maksustamine — Õiguskindlus)	6
2018/C 142/08	Liidetud kohtuasjad C-412/16 P ja C-413/16 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus – Ice Mountain Ibiza, SL versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Kujutismärkide ocean beach club ibiza ja ocean ibiza registreerimise taotlus — Varasemad siseriiklikud kujutismärgid OC ocean club ja OC ocean club Ibiza — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus)	6
2018/C 142/09	Kohtuasi C-418/16 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus – mobile.de GmbH, varem mobile.international GmbH versus EUIPO, Rezon OOD (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 15 lõige 1 — Artikli 57 lõiked 2 ja 3 — Artikkel 64 — Artikli 76 lõige 2 — Määrus (EÜ) nr 2868/95 — Eeskirja 22 lõige 2 — Eeskirja 40 lõige 6 — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Varasemal siseriiklikul kaubamärgil põhinevad kehtetuks tunnistamise taotlused — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Tõend — Taotluste tagasilükkamine — Uute tõendite arvessevõtmine Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja poolt — EUIPO tühistamisosakonna otsuste tühistamine — Tagasisaatmine — Tagajärjed)	7
2018/C 142/10	Kohtuasi C-518/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Sofiyski gradski sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „ZPT“ AD versus Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite (Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Määrus (EÜ) nr 1998/2006 — ETL artikkel 35 — Maksusoodustuse kujul antud vähese tähtsusega abi — Liikmesriigi õigusnormid, mis jätavad asjaomase maksusoodustuse alt välja investeeringud ekspordiks mõeldud toodete valmistamisse)	7

2018/C 142/11	Liidetud kohtuasjad C-523/16 ja C-536/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – <i>MA.T.I. SUD SpA versus Centostazioni SpA</i> (C-523/16), <i>Duemme SGR SpA versus Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)</i> (C-536/16) (Eelotsusetaotlus — Riigihange — Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikkel 51 — Pakkumuste nõuetega vastavusse viimine — Direktiiv 2004/17/EÜ — Pakkumuste selgitamine — Liikmesriigi õigusnormid, mis seavad esitatavates dokumentides pakkuja poolt puuduste kõrvaldamise eelduseks rahatrahvi tasumise — Hankelepingute sõlmimise põhimõtted — Võrdse kohtlemise põhimõte — Proportsionaalsuse põhimõte)	8
2018/C 142/12	Kohtuasi C-558/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus (Kammergericht Berlini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – menetlus, mille algatamist on taotlenud Doris Margret Lisette Mahnkopf (<i>Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Määrus (EL) nr 650/2012 — Pärimisasjad ja Euroopa pärimistunnistus — Kohaldamisala — Võimalus anda üleelanud abikaasa pärandiosa kohta välja Euroopa pärimistunnistus</i>)	9
2018/C 142/13	Kohtuasi C-577/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlin'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – <i>Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH versus Saksamaa Liitvabariik</i> (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Euroopa Liidu kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kohaldamisala — Artikli 2 lõige 1 — I lisa — Saastekvootidega kauplemise süsteemiga hõlmatud tegevusalad — Polümeeride tootmine — Eraldiseisva käitise tarnitud soojus — Tasuta saastekvootide eraldamise taotlus — Ajavahemik 2013–2020)	9
2018/C 142/14	Kohtuasi C-672/16: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD), Portugal) – <i>Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira</i> (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Käibemaksudirektiiv — Kinnisvara rendile ja üürile andmise tehingute maksuvabastus — Maksukohustuslaste kasuks rakendatav valikuõigus — Rakendamine liikmesriikides — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Kasutamine maksukohustuslaste maksustatavate tehingute tarbeks — Esialgse mahaarvamise korrigeerimine — Lubamatus)	10
2018/C 142/15	Kohtuasi C-3/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (<i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus – Ungari</i>) – <i>Sporting Odds Limited versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása</i> (Eelotsusetaotlus — Teenuste osutamise vabadus — ETLT artikkel 56 — ELL artikli 4 lõige 3 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Piirangud — Hasartmängud — Riigisisesed normid — Teatavat tüüpi hasartmängude riigipoolne korraldamine — Ainuõigus — Kontsessioonikord muud tüüpi hasartmängude jaoks — Loanõue — Väärteokaristus)	11
2018/C 142/16	Kohtuasi C-9/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus (<i>Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome</i>) – Menetlus, mille algatamist taotles Maria Tirkkonen (Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 2004/18/EÜ — Põllumajanduslike nõustamisteenuste riigihankemenetlus — Riigihanke olemasolu või puudumine — Teenushankesüsteem, millega saavad ühineda kõik eelnevalt kindlaks määratud tingimustele vastavad ettevõtjad — Süsteem, millega teistel ettevõtjatel ei ole hiljem võimalik ühineda)	12
2018/C 142/17	Kohtuasi C-46/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Landesarbeitsgericht Bremen'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – <i>Hubertus John versus Freie Hansestadt Bremen</i> (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta — Järjestikused tähtajalised töölepingud — Klausli 5 punkt 1 — Meetmed, mille eesmärk on vältida järjestikuste tähtajaliste töölepingute kuritarvitustlikku kasutamist — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 6 lõige 1 — Vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Liikmesriigi õigusnorm, mis annab võimaluse lükata töösuhte lõppemine töötaja jõudmisel üldisesse pensioniikka edasi ainult seetõttu, et töötaja omandab õiguse vanaduspensionile)	13

2018/C 142/18	Kohtuasi C-76/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus (Înalta Curte de Casație și Justiție eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu <i>versus</i> Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice (Eelotsusetaotlus — Tollimaksuga samaväärne maks — ELTL artikkel 30 — Riigisisene maksustamine — ELTL artikkel 110 — Eksportitavatele naftasaadustele kohaldatav maks — Maksukoormuse tarbijale üle kandmata jätmine — Maksukohustuslase maksukoormus — Maksukohustuslase tasutud summade tagasi maksmine)	13
2018/C 142/19	Kohtuasi C-117/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche eelotsusetaotlus – Itaalia) – Comune di Castelbellino <i>versus</i> Regione Marche jt (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2011/92/EL — Artikli 4 lõiked 2 ja 3 ning I – III lisa — Keskkonnamõju hindamine — Biogaasist elektrienergia tootmise rajatistes ehitustöödeks loa andmine, ilma et eelnevalt oleks analüüsitud vajadust viia läbi keskkonnamõju hindamine — Tühistamine — Loa andmise otsuse tagantjärele seadustamine liikmesriigi uute õigusnormide alusel, ilma et eelnevalt oleks analüüsitud vajadust viia läbi keskkonnamõju hindamine)	14
2018/C 142/20	Kohtuasi C-289/17: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Tartu Maakohtu eelotsusetaotlus – Eesti) – Collect Incasso OÜ jt <i>versus</i> Rain Aint jt (Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EÜ) nr 805/2004 — Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta — Täitekorraldusena kinnitamise nõuded — Miinimumnõuded vaidlustamata nõuete menetluste korral — Võlgniku õigused — Selle asutuse aadressist teavitamata jätmine, kellele saab esitada vastuväite nõudele või kaebuse kohtulahendi vaidlustamiseks)	15
2018/C 142/21	Kohtuasi C-119/17: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 22. veebruari 2018. aasta määrus (Tribunalul Sibiu eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean <i>versus</i> SC OTP BAAK Nyrt. äriühingu OTP BANK SA kaudu, viimane omakorda Sucursala SIBIU kaudu, SC OTP BAAK Nyrt. äriühingu OTP BANK SA kaudu (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Tarbijakaitse — Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglasel tingimused tarbijalepingutes — Artikli 3 lõige 1, artikli 4 lõiked 1 ja 2 ning artikkel 5 — Lepingutingimuste ebaõigluse hindamine — Laenuleping, mille kohaselt on laen antud välisvaluutas — Kursi kõikumisega kaasnev risk, mis lasub tervikuna tarbijal — Lepinguosaliste lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste oluline tasakaalustamatus — Laenulepingu põhiobjekt)	16
2018/C 142/22	Kohtuasi C-126/17: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 22. veebruari 2018. aasta määrus (Fővárosi Törvényszék eelotsusetaotlus – Ungari) – ERSTE Bank Hungary Zrt <i>versus</i> Orsolya Czakó (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Tarbijakaitse — Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglasel tingimused tarbijalepingutes — Artikli 4 lõige 2, artikkel 5 ja artikli 6 lõige 1 — Lepingu põhiobjekti määratlevad tingimused — Välisvaluutapõhine laenuleping — Mõiste „koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles“ ulatus — Lepingu osaline või täielik kehtetus)	17
2018/C 142/23	Liidetud kohtuasjad C-142/17 ja C-143/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 7. veebruari 2018. aasta määrus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Manuela Maturi jt <i>versus</i> Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma <i>versus</i> Manuela Maturi jt (C-142/17), Catia Passeri <i>versus</i> Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17) (Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Sotsiaalpoliitika — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine tööhõive ja elukutse küsimustes — Direktiiv 2006/54/EÜ — Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette vanaduspensioni ikka jõudnud artistist töötajatele ajutise võimaluse jätkata töötamist kuni varem kehtinud pensioniõiguse saamiseni, mis naistel oli 47 aastat ja meestel 52 aastat)	18
2018/C 142/24	Kohtuasi C-233/17 P: Euroopa Kohtu 22. veebruari 2018. aasta määrus – GX <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Kodukorra artikkel 181 — Avalik teenistus — Avalik konkurss EPSO/AD/248/13 — Otsus mitte kanda hagejat reservnimekirja)	18

2018/C 142/25	Kohtuasi C-336/17 P: Euroopa Kohtu 8. veebruari 2018. aasta määrus – HB jt <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu põhikirja artikkel 181 — Institutsiooniõigus — Euroopa Kodanikualgatus „Ethics for Animals and Kids“ — Hulkuvate loomade kaitse — Psühholoogiline mõju täiskasvanutele ja lastele — Keeldumine algatuse registreerimisest seetõttu, et Euroopa Komisjonil puuduvad selles valdkonnas täielikult volitused — Määruse (EL) nr 211/2011 — Artikli 4 lõike 2 punkt b — Artikli 4 lõige 3)	19
2018/C 142/26	Kohtuasi C-529/17 P: Isabel Martín Osete 5. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 29. juuni 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-427/16: Martín Osete <i>versus</i> EUIPO . .	19
2018/C 142/27	Kohtuasi C-693/17 P: BMB sp. z o.o. 10. detsembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-695/15: BMB sp. z o.o. <i>versus</i> EUIPO	20
2018/C 142/28	Kohtuasi C-701/17 P: Vassil Monev Valkovi 24. oktoobril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 27. septembri 2017. aasta määruse peale kohtuasjas T-558/17: Valkov <i>versus</i> Euroopa Inimõiguste Kohus ja Bulgaaria Vabariigi kõrgeim kohus	21
2018/C 142/29	Kohtuasi C-7/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 3. jaanuaril 2018 – Modesto Jardón Lama <i>versus</i> Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social	21
2018/C 142/30	Kohtuasi C-10/18 P: Marine Harvest ASA 5. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-704/14: Marine Harvest ASA <i>versus</i> Euroopa Komisjon	22
2018/C 142/31	Kohtuasi C-13/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 8. jaanuaril 2018 – Sole-Mizo Zrt. <i>versus</i> Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2018/C 142/32	Kohtuasi C-29/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 17. jaanuaril 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. <i>versus</i> FOGASA, José David Sánchez Iglesias ja Incatema, S.L.	24
2018/C 142/33	Kohtuasi C-30/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de Justicia de Galicia (Hispaania) 17. jaanuaril 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. <i>versus</i> José Ramón Fiuza Asorey ja Incatema, S.L.	25
2018/C 142/34	Kohtuasi C-38/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Bari (Itaalia) 19. jaanuaril 2018 – kriminaalasi Massimo Gambino ja Shpetim Hyka süüdistuses	25
2018/C 142/35	Kohtuasi C-39/18 P: Euroopa Komisjoni 22. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 10. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-180/15: Icap plc jt <i>versus</i> Euroopa Komisjon	26
2018/C 142/36	Kohtuasi C-41/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Itaalia) 22. jaanuaril 2018 – Meca Srl <i>versus</i> Comune di Napoli	27
2018/C 142/37	Kohtuasi C-44/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 24. jaanuaril 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. <i>versus</i> FOGASA, Jesús Valiño López ja Incatema, S.L.	27
2018/C 142/38	Kohtuasi C-46/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 25. jaanuaril 2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. Arl jt <i>versus</i> Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	28

2018/C 142/39	Kohtuasi C-47/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Wien (Austria) 26. jaanuaril 2018 – Skarb Pánstwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad <i>versus</i> Stephan Riel, pankrotihaldur Alpine Bau GmbH suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses . . .	29
2018/C 142/40	Kohtuasi C-53/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 29. jaanuaril 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino <i>versus</i> Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	30
2018/C 142/41	Kohtuasi C-54/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itaalia) 29. jaanuaril 2018 – Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus <i>versus</i> Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo	31
2018/C 142/42	Kohtuasi C-60/18: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Ringkonnakohus (Eesti) 31. jaanuaril 2018 – AS Tallinna Vesi <i>versus</i> Keskkonnaamet	32
2018/C 142/43	Kohtuasi C-74/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 5. veebruaril 2018 – A Ltd <i>versus</i> Veronsaajien oikeudenvalvontaykkö	32
2018/C 142/44	Kohtuasi C-89/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 8. veebruaril 2018 – A <i>versus</i> Udlændinge- og Integrationsministeriet	33
2018/C 142/45	Kohtuasi C-91/18: 8. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Kreeka Vabariik . . .	34
2018/C 142/46	Kohtuasi C-102/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Köln (Saksamaa) 13. veebruaril 2018 – Klaus Manuel Maria Brisch	35
2018/C 142/47	Kohtuasi C-116/18: 14. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Rumeenia	36
2018/C 142/48	Kohtuasi C-131/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. veebruaril 2018 – Vanessa Gambietz <i>versus</i> Erika Ziegler	36
2018/C 142/49	Kohtuasi C-144/18 P: River Kwai International Food Industry Co. Ltd 23. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-460/14: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	37

Üldkohus

2018/C 142/50	Kohtuasjad T-45/13 RENV ja T-587/15: Üldkohtu 8. märtsi 2018. aasta otsus – Rose Vision <i>versus</i> komisjon (Vahekohtuklausel – Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja uute tehnoloogiate tutvustamise seitsmes raamprogramm (2007–2013) – Projektidega FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM ja SFERA seonduvad toetuslepingud – Finantsauditi lõpparuande edastamise tähtaeg – Projektide rakendamisel eeskirjade eiramisi tuvastavad finantsauditid – Maksete peatamine – Finantsauditite konfidentsiaalsus – Deklareeritud kulude toetuskõlblikkus – Lepinguväline vastutus – Ülekantud summade tagasimaksmine – Varajase hoiatamise süsteemi kandmisega tekitatud kahju)	39
2018/C 142/51	Kohtuasi T-292/15: Üldkohtu 28. veebruari 2018. aasta otsus – Vakakis kai Synergates <i>versus</i> komisjon (Lepinguväline vastutus – Teenuste hanked – Hankemenetlus – Vastuvõetavus – Menetluse kuritarvitamine – Huvide konflikt – Hoolsuskohustus – Võimaluse kaotamine)	40
2018/C 142/52	Kohtuasi T-316/15: Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Poola <i>versus</i> komisjon (ERF – Keeldumine suurprojekte rahalise toetuse andmisest – Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 40 esimese lõigu punkt g – Avaliku sektori panuse põhjendus – Määruse nr 1083/2006 artikli 41 lõige 2 – Tähtaja ületamine)	41

2018/C 142/53	Kohtuasi T-402/15: Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Poola <i>versus</i> komisjon (ERF — Suurprojekti jaoks rahalise panuse kinnitamisest keeldumine — Määruse (EÜ) nr1083/2006 artikli 41 lõige 1 — Hinnang suurprojekti panusele rakenduskava eesmärkide saavutamisel — Määruse nr 1083/2006 artikli 41 lõige 2 — Tähtaja ületamine)	41
2018/C 142/54	Kohtuasi T-85/16: Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Shoe Branding Europe <i>versus</i> EUIPO – adidas (Kahe paralleelse triibu paigutus jalatsil) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Jalatsile paigutatud kahest paralleelsest triibust koosneva Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Jalatsile paigutatud kolmest paralleelsest triibust koosnev varasem Euroopa Liidu kujutismärk — Suhteline keeldumispõhjus — Maine kahjustamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5)	42
2018/C 142/55	Kohtuasi T-140/16: Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Le Pen <i>versus</i> parlament (Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri — Parlamendiliikmete assisteerimiskulude hüvitis — Alusetult makstud summade sissenõudmine — Peasekretäri pädevus — Tõendamiskoormis — Põhjendamiskohustus — Võimu kuritarvitamine — Faktiviga — Võrdne kohtlemine)	42
2018/C 142/56	Kohtuasi T-438/16: Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Altunis <i>versus</i> EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk CIPRIANI — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk HOTEL CIPRIANI — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009, artikli 42 lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 47 lõige 2) — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Kaupade ja teenuste sarnasus — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	43
2018/C 142/57	Kohtuasi T-462/16: Üldkohtu 9. märtsi 2018. aasta otsus – Portugal <i>versus</i> komisjon (EAGF — Rahastamisest välja jäetud kulud — Pindalatoetused — Portugali kantud kulutused — Õiguspärane ootus — Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõige 3 — Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 31 lõige 2 — Proportsionaalsus)	44
2018/C 142/58	Kohtuasi T-624/16: Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Gollnisch <i>versus</i> parlament (Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri — Parlamendiliikmete assistentide hüvitis — Alusetult makstud summade sissenõudmine — Peasekretäri pädevus — Electa una via — Kaitseõigused — Tõendamiskoormis — Põhjendamiskohustus — Õiguspärane ootus — Poliitilised õigused — Võrdne kohtlemine — Võimu kuritarvitamine — Saadikute sõltumatus — Faktiviga — Proportsionaalsus)	44
2018/C 142/59	Kohtuasi T-629/16: Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Shoe Branding Europe <i>versus</i> EUIPO – adidas (Kahe paralleelse triibu paigutus jalatsil) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Jalatsile paigutatud kahest paralleelsest triibust koosneva Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Jalatsile paigutatud kolmest paralleelsest triibust koosnev varasem Euroopa Liidu kujutismärk — Suhteline keeldumispõhjus — Maine kahjustamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5)	45
2018/C 142/60	Kohtuasi T-665/16: Üldkohtu 8. märtsi 2017. aasta otsus – Cinkciarz.pl sp. <i>versus</i> EUIPO (€\$) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi €\$ taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse nr 2017/1001 artikkel 75))	46
2018/C 142/61	Kohtuasi T-764/16: Üldkohtu 28. veebruari 2018. aasta otsus – Paulini <i>versus</i> EKP (Avalik teenistus — EKP personal — Töötasu — Töötasude ja hüvitiste iga-aastane läbivaatamine — Suuniste õiguspärasus — Arvutusmeetod — Haiguspuhkuse arvessevõtmine — Töötajate esindaja tegevuse arvessevõtmine — Diskrimineerimiskeelu põhimõte)	46

2018/C 142/62	Kohtuasi T-843/16: Üldkohtu 28. veebruari 2018. aasta otsus – dm-drogerie markt <i>versus</i> EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk Foto Paradies — Suhteline keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))	47
2018/C 142/63	Kohtuasi T-855/16: Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Fertisac <i>versus</i> ECHA (REACH — Tasu aine registreerimise eest — Vähendatud tasumäärad väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks — Ettevõtja suurst puudutava deklaratsiooni kontrollimine ECHA poolt — Haldustasu määramise otsus — Soovitus 2003/361/EÜ — Rahaliste ülemäärade ületamine — Mõiste „seotud ettevõtja“) .	48
2018/C 142/64	Kohtuasi T-6/17: Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Equivalenza Manufactory <i>versus</i> EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausementel — Euroopa Liidu kujutismärgi BLACK LABEL BY EQUIVALENZA taotlus — Varasem rahvusvaheline kujutismärk LABELL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähistesarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	48
2018/C 142/65	Kohtuasi T-103/17: Üldkohtu 9. märtsi 2018. aasta otsus – Recordati Orphan Drugs <i>versus</i> EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausementel — Euroopa Liidu sõnamärgi NORMOSANG taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk NORMON — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunkt ii ja eeskirja 20 lõige 1 (nüüd delegeeritud määruse (EL) 2017/1430 artikli 7 lõike 2 punkti a alapunkt ii ning artikli 8 lõiked 1 ja 7))	49
2018/C 142/66	Kohtuasi T-159/17: Üldkohtu 8. märtsi 2018. aasta otsus – Claro Sol Cleaning <i>versus</i> EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausementel — Euroopa Liidu kujutismärgi Claro Sol Facility Services desde 1972 taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk SOL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	50
2018/C 142/67	Kohtuasi T-230/17: Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Rstudio <i>versus</i> EUIPO – Embarcadero Technologies (RSTUDIO) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausementel — Euroopa Liidu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk RSTUDIO — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk ER/STUDIO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähistesarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)) — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõiked 2 ja 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 47 lõiked 2 ja 3))	50
2018/C 142/68	Kohtuasi T-35/18: 19. jaanuaril 2018 esitatud hagi – La Marchesiana <i>versus</i> EUIPO – Marchesi Angelo (MARCHESI)	51
2018/C 142/69	Kohtuasi T-41/18: 24. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Autoridad Portuaria de Vigo <i>versus</i> komisjon .	52
2018/C 142/70	Kohtuasi T-64/18: 6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Alfamicro <i>versus</i> komisjon	52
2018/C 142/71	Kohtuasi T-81/18: 9. veebruaril 2018 esitatud hagi – Barata <i>versus</i> parlament	53
2018/C 142/72	Kohtuasi T-93/18: 19. veebruaril 2018 esitatud hagi – International Skating Union <i>versus</i> komisjon .	55
2018/C 142/73	Kohtuasi T-95/18: 12. veebruaril 2018 esitatud hagi – Gollnisch <i>versus</i> parlament	55
2018/C 142/74	Kohtuasi T-104/18: 22. veebruaril 2018 esitatud hagi – Fundación Tecnalia Research & Innovation <i>versus</i> REA	57

2018/C 142/75	Kohtuasi T-106/18: 20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Laverana <i>versus</i> EUIPO – Agroecopark (VERA GREEN)	58
2018/C 142/76	Kohtuasi T-117/18: 20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol <i>versus</i> EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)	58
2018/C 142/77	Kohtuasi T-118/18: 20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol <i>versus</i> EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)	59
2018/C 142/78	Kohtuasi T-119/18: 20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol <i>versus</i> EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)	60
2018/C 142/79	Kohtuasi T-120/18: 20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol <i>versus</i> EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)	61
2018/C 142/80	Kohtuasi T-121/18: 20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol <i>versus</i> EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)	62
2018/C 142/81	Kohtuasi T-122/18: 27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Lidl Stiftung <i>versus</i> EUIPO – Shimano Europe (PRO)	63
2018/C 142/82	Kohtuasi T-123/18: 27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Bayer Intellectual Property <i>versus</i> EUIPO (Südame kujutis)	64
2018/C 142/83	Kohtuasi T-126/18: 27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Van Haren Schoenen <i>versus</i> komisjon	65
2018/C 142/84	Kohtuasi T-127/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Cortina ja FLA Europe <i>versus</i> komisjon	66
2018/C 142/85	Kohtuasi T-133/18: 22. veebruaril 2018 esitatud hagi – IQ Group Holdings Berhad <i>versus</i> EUIPO – Krinner Innovation (Lumiqs)	66
2018/C 142/86	Kohtuasi T-134/18: 1. märtsil 2018 esitatud hagi – Monster Energy <i>versus</i> EUIPO – Nordbrand Nordhausen GmbH (BALLER'S PUNCH)	67
2018/C 142/87	Kohtuasi T-139/18: 21. veebruaril 2018 esitatud hagi – Avio <i>versus</i> komisjon	68
2018/C 142/88	Kohtuasi T-157/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Caprice Schuhproduktion <i>versus</i> komisjon	69

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2018/C 142/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 134, 16.4.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 123, 9.4.2018

ELT C 112, 26.3.2018

ELT C 104, 19.3.2018

ELT C 94, 12.3.2018

ELT C 83, 5.3.2018

ELT C 72, 26.2.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 27. veebruari 2018. aasta otsus (Supremo Tribunal Administrativo eelotsusetaotlus – Portugal) – Associação Sindical dos Juízes Portugueses versus Tribunal de Contas

(Kohtuasi C-64/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELL artikli 19 lõige 1 — Õiguskaitsevahendid — Tulemuslik õiguskaitse — Kohtute sõltumatus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Palga vähendamine liikmesriigi avalikus teenistuses — Eelarvega seotud kasinusmeetmed)

(2018/C 142/02)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Associação Sindical dos Juízes Portugueses

Vastustaja: Tribunal de Contas

Resolutsioon

ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et kohtu sõltumatuse põhimõttega ei ole vastuolus Tribunal de Contase (kontrollikoda, Portugal) liikmete suhtes selliste palga vähendamise üldmeetmete kohaldamine nagu need, mida kohaldati põhikohtuasjas ning mis on võetud seoses ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamisest tulenevate piirangute ja Euroopa Liidu rahalise abi programmiga.

⁽¹⁾ ELT C 156, 2.5.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 27. veebruari 2018. aasta otsus (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division'i (Administrative Court) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The Queen, taotluse alusel, mille esitas: Western Sahara Campaign UK versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Kohtuasi C-266/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vaheline kalandusalane partnerlusleping — Protokoll, millega määratakse kindlaks lepingus sätestatud püügivõimalused — Lepingu ja protokollide sõlmimise kinnitamise aktid — Protokollis kindlaks määratud püügivõimaluste liikmesriikide vahel jagamise määrad — Kohtualluvus — Tõlgendamine — Kehtivus ELL artikli 3 lõike 5 ja rahvusvahelise õiguse seisukohast — Lepingu ja protokollide kohaldamine Lääne-Saharale ja sellega külgnevatele vetele)

(2018/C 142/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: The Queen, taotluse alusel, mille esitas: Western Sahara Campaign UK

Kostjad: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

menetluses osales: Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)

Resolutsioon

Kuna ei Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vaheline kalandusalane partnerlusleping ega Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vaheline protokoll, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus, ei ole Lääne-Sahara territooriumiga külgnevate vete suhtes kohaldatav, siis ei ole esimese küsimuse kontrollimisel ilmsiks tulnud ühtki asjaolu, mis võiks kahjustada nõukogu 22. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 764/2006, mis käsitleb selle lepingu sõlmimist, nõukogu 16. detsembri 2013. aasta otsuse 2013/785/EL kõnealuse protokollide sõlmimise kohta ja nõukogu 15. novembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1270/2013 kalapüügivõimaluste jaotamise kohta nimetatud protokollide alusel kehtivust, lähtudes ELL artikli 3 lõikest 5.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) versus Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

(Kohtuasi C-297/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2006/123/EÜ — Teenused siseturul — Liikmesriigi õigusnormid, mis annavad veterinaararstidele veterinaarias kasutatavate mahetoodete, erikasutusega parasiitidevastaste toodete ja veterinaarravimite jaemüügi ja kasutamise ainuõiguse — Asutamisvabadus — Nõue, et veterinaarravimite jaemüügi tegeleva ettevõtja kapital kuuluks üksnes veterinaararstidele — Rahvatervise kaitse — Proportsionaalsus)

(2018/C 142/04)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)

Kostja: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikliga 15 ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mille kohaselt veterinaararstidel on veterinaarias kasutatavate mahetoodete, erikasutusega parasiitidevastaste toodete ja veterinaarravimite jaemüügi ja kasutamise ainuõigus.
2. Direktiivi 2006/123 artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, millega kehtestatakse kohustus, et veterinaarravimite jaemüügi tegutsevate ettevõtete osa- või aktsiakapital peab täielikult kuuluma ühele või enamale veterinaararstile.

⁽¹⁾ ELT C 314, 29.8.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

(Kohtuasi C-301/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Kaubanduspoliitika — Dumping — Hiinast pärit solaarklaasi import — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 2 lõike 7 punktid b ja c — Turumajanduse tingimustes tegutsev ettevõtja — Mõiste „endisest mitteturumajanduslikust süsteemist üle kandunud oluline moonutus“ artikli 2 lõike 7 punkti c kolmanda taande tähenduses — Maksusoodustused)

(2018/C 142/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn ja T. Maxian Rusche)

Teine menetlusosaline: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (esindajad: advokaadid Y. Melin ja V. Akritidis)

Apellandi toetuseks menetlusse astuja: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (esindajad: advokaat A. Bochon ja solicitor R. MacLean)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 16. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Xinyi PV Products (Anhui) Holdings vs. komisjon (T-586/14, EU:T:2016:154).
2. Saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 270, 25.7.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny eelotsusetaotlus – Poola) – Stanisław Pieńkowski versus Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Kohtuasi C-307/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaks — Artikkel 131 — Artikli 146 lõike 1 punkt b — Artikkel 147 — Ekspordi maksuvabastused — Artikkel 273 — Liikmesriigi õigusnormid, mis seavad maksuvabastuse tingimuseks miinimumkäibe või lepingu sõlmimise ettevõtjaga, kellel on reisijatele käibemaksu tagastamise õigus)

(2018/C 142/06)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Stanisław Pieńkowski

Vastustaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 131, artikli 146 lõike 1 punkti b ning artikleid 147 ja 273 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt peab reisijate isiklikus pagasis oleva kauba eksporditarne korral maksukohustuslasest müüja eelmise maksustamisaasta käive olema ületanud teatava miinimumsumma või ta peab olema sõlminud lepingu ettevõtjaga, kellel on reisijatele käibemaksu tagastamise õigus, sest juba ainuüksi nende tingimuste täitmata jätmise tõttu on käibemaksuvabastus sellelt tarnelt lõplikult välistatud.

⁽¹⁾ ELT C 335, 12.9.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasi eelotsusetaotlus – Leedu) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos versus Nidera BV

(Kohtuasi C-387/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Artikkel 183 — Enammakstud käibemaksu tagastamine — Hilinenult tagastamine — Liikmesriigi õiguse kohaldamisel tasumisele kuuluva intressi summa — Selle summa vähendamine põhjustel, mida ei saa maksukohustuslasele omistada — Lubatavus — Neutraalne maksustamine — Õiguskindlus)

(2018/C 142/07)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Kostja: Nidera BV

Menetluses osales: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 183 koostoimes neutraalse maksustamise põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et selle kohaselt ei tohi intressisummat, mida vastavalt liikmesriigi õigusele tuleb harilikult tasuda enammakstud käibemaksu õigel ajal tagastamata jätmise eest, vähendada põhjustel, mis on seotud asjaoludega, mida maksukohustuslasele ei omistata, nagu intressisumma suurus võrreldes enammakstud käibemaksu summaga, tagastamisega viivitamise kestus ja põhjused ning maksukohustuslasele tegelikult tekkinud kahju.

⁽¹⁾ ELT C 343, 19.9.2016.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus – Ice Mountain Ibiza, SL versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Liidetud kohtuasjad C-412/16 P ja C-413/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Kujutismärkide ocean beach club ibiza ja ocean ibiza registreerimise taotlus — Varasemad siseriiklikud kujutismärgid OC ocean club ja OC ocean club Ibiza — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus)

(2018/C 142/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Ice Mountain Ibiza, SL (esindajad: abogado J. L. Gracia Albero ja abogado F. Miazetto)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: S. Palmero Cabezas ja D. Botis)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Ice Mountain Ibiza SLilt.

⁽¹⁾ ELT C 46, 13.2.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus – mobile.de GmbH, varem mobile.international GmbH versus EUIPO, Rezon OOD

(Kohtuasi C-418/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 15 lõige 1 — Artikli 57 lõiked 2 ja 3 — Artikkel 64 — Artikli 76 lõige 2 — Määrus (EÜ) nr 2868/95 — Eeskirja 22 lõige 2 — Eeskirja 40 lõige 6 — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Varasemal siseriiklikul kaubamärgil põhinevad kehtetuks tunnistamise taotlused — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Tõend — Taotluste tagasilükkamine — Uute tõendite arvessevõtmine Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja poolt — EUIPO tühistamisosakonna otsuste tühistamine — Tagasisaatmine — Tagajärjed)

(2018/C 142/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: mobile.de GmbH, varem mobile.international GmbH (esindaja: Rechtsanwalt T. Lührig)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer), Rezon OOD (esindaja: advokat P. Kanchev)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Rezon OOD kohtukulud välja mobile.de GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 419, 14.11.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Sofiyski gradski sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „ZPT“ AD versus Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

(Kohtuasi C-518/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Määrus (EÜ) nr 1998/2006 — ELTL artikkel 35 — Maksusoodustuse kujul antud väheste tähtsusega abi — Lükmesriigi õigusnormid, mis jätavad asjaomase maksusoodustuse alt välja investeeringud ekspordiks mõeldud toodete valmistamisse)

(2018/C 142/10)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski gradski sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „ZPT“ AD

Kostjad: Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

Resolutsioon

1. Kolmanda küsimuse kolmanda osa analüüsi käigus ei ilmnenu ühtegi asjaolu, mis võiks komisjoni 15. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1998/2006, milles käsitletakse [ELTL artiklite 107 ja 108] kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes, artikli 1 lõike 1 punkti d kehtivust mõjutada.
2. Määruse nr 1998/2006 artikli 1 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis jätavad vähese tähtsusega abina käsitatava maksusoodustuse alt välja investeeringud, mis tehakse ekspordiga seotud tegevuseks kasutatavasse põhivarasse.

⁽¹⁾ ELT C 462, 12.12.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – MA.T.I. SUD SpA versus Centostazioni SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA versus Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

(Liidetud kohtuasjad C-523/16 ja C-536/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihange — Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikkel 51 — Pakkumuste nõuetega vastavusse viimine — Direktiiv 2004/17/EÜ — Pakkumuste selgitamine — Liikmesriigi õigusnormid, mis seavad esitatavates dokumentides pakkuja poolt puuduste kõrvaldamise eelduseks rahatrahvi tasumise — Hankelepingute sõlmimise põhimõtted — Võrdse kohtlemise põhimõte — Proportsionaalsuse põhimõte)

(2018/C 142/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: MA.T.I. SUD SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA (C-536/16)

Vastustajad: Centostazioni SpA (C-523/16), Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

Resolutsioon

Liidu õigust ja eeskätt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artiklit 51, hankelepingute sõlmimise põhimõtteid, mille hulka kuuluvad võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõtted, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused, lõikes 10 ja direktiivi 2004/18 lõikes 2, ning proportsionaalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole põhimõtteliselt vastuolus riigisisised õigusnormid, mis näevad ette pakkumustes puuduste kõrvaldamise korra, mille kohaselt võib hankija hankemenetluses paluda pakkujal, kelle pakkumus sisaldab olulisi puudusi nende õigusnormide tähenduses, oma pakkumuses puudused kõrvaldada, tingimusel et ta maksab rahatrahvi, kui selle trahvi suurus on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega; selle peab kindlaks tegema eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Seevastu tuleb neid sätteid ja põhimõtteid tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisese õigusnormid, millega nähakse ette pakkumustes puuduste kõrvaldamise kord, mille kohaselt võib hankija pakkujalt koos rahatrahvi tasumisega nõuda, et ta lahendaks sellise dokumendi puudumise probleemi, mille tõttu tuleb hankedokumentide sõnaselgete tingimuste kohaselt ta menetlusest kõrvaldada, või et ta kõrvaldaks oma pakkumusest puudused nii, et tehtud parandused või muudatused sarnaneksid uue pakkumusega.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus (Kammergericht Berliini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – menetlus, mille algatamist on taotlenud Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Kohtuasi C-558/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Määrus (EL) nr 650/2012 — Pärimisasjad ja Euroopa pärimistunnistus — Kohaldamisala — Võimalus anda üleelanud abikaasa parandiosa kohta välja Euroopa pärimistunnistus)

(2018/C 142/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Doris Margret Lisette Mahnkopf

menetluses osales: Sven Mahnkopf

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist, artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuulub ka niisugune liikmesriigi õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt suureneb pärast ühe abikaasa surma tema üleelanud abikaasa parandiosa vara juurdekasvu tasaarvestuse tulemusel.

⁽¹⁾ ELT C 30, 30.1.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlin'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-577/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Euroopa Liidu kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kohaldamisala — Artikli 2 lõige 1 — I lisa — Saastekvootidega kauplemise süsteemiga hõlmatud tegevusalad — Polümeeride tootmine — Eraldiseisva käitise tarnitud soojus — Tasuta saastekvootide eraldamise taotlus — Ajavahemik 2013–2020)

(2018/C 142/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/29/EÜ), artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selline polümeere, eelkõige poliükarbonaati tootev käitis, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, mis saab tootmiseks vajaliku soojuse eraldiseisvast käitisest, ei kuulu selle direktiiviga loodud saastekvootidega kauplemise süsteemi, kuna ta ei tekita otseseid CO₂ heitmeid.

⁽¹⁾ ELT C 63, 27.2.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD), Portugal) – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-672/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Käibemaksudirektiiv — Kinnisvara rendile ja üürile andmise tehingute maksuvabastus — Maksukohustuslaste kasuks rakendatav valikuõigus — Rakendamine liikmesriikides — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Kasutamine maksukohustuslase maksustatavate tehingute tarbeks — Esialgse mahaarvamise korrigeerimine — Lubamatus)

(2018/C 142/14)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA

Kostja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 167, 168, 184, 185 ja 187 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt tuleb esialgu maha arvatud käibemaksu korrigeerida, kuna sel juhul kui kinnisasi, mille puhul on kasutatud õigust valida maksustamine, on üle kahe aasta seisnud kasutuses, loetakse, et maksumaksja ei kasuta seda enam enda maksustatavate tehingute tarbeks, isegi kui on tõendatud, et maksumaksjal oli sel ajal kinnisaja üürileandmise kavatsus.

⁽¹⁾ ELT C 86, 20.3.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus – Ungari) – Sporting Odds Limited versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Kohtuasi C-3/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Teenuste osutamise vabadus — ETL artikkel 56 — ELL artikli 4 lõige 3 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Piirangud — Hasartmängud — Riigisisesed normid — Teatavat tüüpi hasartmängude riigipoolne korraldamine — Ainuõigus — Kontsessioonikord muud tüüpi hasartmängude jaoks — Loanõue — Väärteokaristus)

(2018/C 142/15)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sporting Odds Limited

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Resolutsioon

1. ETL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole põhimõtteliselt vastuolus hasartmänguturu korralduse kaheosaline süsteem, mille raames kuuluvad teatavat tüüpi hasartmängud riigimonopoli süsteemi, samas kui teised hasartmängud kuuluvad jällegi hasartmängude korraldamiseks antavate kontsessioonide ja lubade süsteemi, kui eelotsusetaotluse esitanud kohus tuvastab, et teenuste osutamise vabadust piiravad normid järgivad tõhusalt, ühtselt ja süstemaatiliselt neid eesmärgi, millele asjassepuutuv liikmesriik tugines.
2. ETL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune riigisene norm, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mille kohaselt online hasartmängude korraldusloa saamise võimalus on ainult neil ettevõtjatel, kes juba kontsessiooni alusel käitavad vastava riigi territooriumil asuvat kasiinot, sest niisugune norm ei ole taotletud eesmärkide saavutamiseks hädavajalik eeltingimus ja nende eesmärkide saavutamiseks on olemas muid vähem piiravaid meetmeid.
3. ETL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis kehtestavad online hasartmängude korraldamiseks kontsessioonide ja lubade korra, kui need normid sisaldavad eeskirju, mis on teistes liikmesriikides asutatud hasartmängukorraldajate suhtes diskrimineerivad, või kui need normid sisaldavad mittediskrimineerivaid eeskirju, mida ei kohaldata läbipaistvalt või mida rakendatakse nii, et teatavatel teistes liikmesriikides asutatud pakkujatel on oma kandidatuuri esitamine takistatud või raskendatud.
4. ETL artikliga 56 ja ELL artikli 4 lõikega 3 koostoimes harta artiklitega 47 ja 48 ei ole vastuolus niisugused riigisisesed õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning milles ei ole ette nähtud, et ETL mõttes teenuste osutamise vabadust piiravate meetmete proportsionaalsust tuleb analüüsida omal algatusel, ja mis asetavad tõendamiskoormise menetluspooltele.
5. ETL artiklit 56 koostoimes harta artiklitega 47 ja 48 tuleb tõlgendada nii, et piirava korra kehtestanud liikmesriigil tuleb esitada tõendid, mis näitavad, et olid olemas eesmärgid, millega saab õigustada EL toimimise lepinguga tagatud põhivabaduse piirangut ja tõendada, et see piirang oli proportsionaalne; kui see riik seda ei tee, peab liikmesriigi kohtul olema võimalus kohaldada tagajärgi, mis sellest tegevusetusest tulenevad.

6. ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et ei saa asuda seisukohale, et liikmesriik ei ole täitnud oma kohustust piiravat meetet põhjendada, kui ta ei ole koostanud meetme mõju analüüsi selle kuupäeva seisuga, kui ta meetme riigisiseses õiguses kehtestas, või selle kuupäeva seisuga, mil liikmesriigi kohus seda meetet läbi vaatab.
7. ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune sanktsioon, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mis määrati hasartmängude korraldamise kontsessioonide ja lubade korra kehtestavate riigisiseste normide rikkumise tõttu, olukorras, kus nimetatud riigisisene kord on selle artikliga vastuolus.

⁽¹⁾ ELT C 112, 10.4.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – Menetlus, mille algatamist taotles Maria Tirkkonen

(Kohtuasi C-9/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 2004/18/EÜ — Põllumajanduslike nõustamisteenuste riigihankemenetlus — Riigihanke olemasolu või puudumine — Teenushankesüsteem, millega saavad ühineda kõik eelnevalt kindlaks määratud tingimustele vastavad ettevõtjad — Süsteem, millega teistel ettevõtjatel ei ole hiljem võimalik ühineda)

(2018/C 142/16)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pool

Maria Tirkkonen

menetluses osales: Maaseutuvirasto

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihanketingute, asjade riigihanketingute ja teenuste riigihanketingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikli 1 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selline põllumajandustootjate nõustamissüsteem, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega avalik-õiguslik üksus valib välja kõik ettevõtjad, kes täidavad hanketeates kehtestatud suutlikkuse nõuded ning sooritavad samas nimetatud eksami, ei kujuta endast riigihanget selle direktiivi tähenduses isegi mitte siis, kui ühelegi uuele ettevõtjale ei saa anda süsteemiga ühinemiseks luba selle süsteemi piiratud kehtivusajal.

⁽¹⁾ ELT C 86, 20.3.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Landesarbeitsgericht Bremen eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hubertus John versus Freie Hansestadt Bremen

(Kohtuasi C-46/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta — Järjestikused tähtajalised töölepingud — Klausli 5 punkt 1 — Meetmed, mille eesmärk on vältida järjestikuste tähtajaliste töölepingute kuritarvituslikku kasutamist — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 6 lõige 1 — Vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Liikmesriigi õigusnorm, mis annab võimaluse lükata töösuhte lõppemine töötaja jõudmisel üldisesse pensioniikka edasi ainult seetõttu, et töötaja omandab õiguse vanaduspensionile)

(2018/C 142/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesarbeitsgericht Bremen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hubertus John

Kostja: Freie Hansestadt Bremen

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus põhikohtuasjas käsitletav liikmesriigi õigusnorm, millega töösuhte lõppemise kuupäeva edasilükkamine töötaja puhul, kes on jõudnud seaduses ette nähtud vanaduspensioniiikka, on seatud sõltuvusse tööandja nõusolekust, mis on antud tähtajaliselt.
2. Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisatud 18. märtsi 1999. aasta raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 5 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus põhikohtuasjas käsitletav liikmesriigi õigusnorm, mis annab lisatingimusi kehtestamata ja ajaliste piiranguteta töölepingu pooltele võimaluse kokkuleppel lükata töösuhte lõppemise kuupäev edasi töötaja jõudmisel üldisesse pensioniikka – töösuhte kehtivuse ajal korduvalt sõlmitavate lepingutega – ainult seetõttu, et töötaja omandab üldisesse pensioniikka jõudmisel õiguse vanaduspensionile.

⁽¹⁾ ELT C 144, 8.5.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 1. märtsi 2018. aasta otsus (Înalta Curte de Casație și Justiție eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu versus Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Kohtuasi C-76/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tollimaksuga samaväärne maks — ELTL artikkel 30 — Riigisisene maksustamine — ELTL artikkel 110 — Eksportitavatele naftasaadustele kohaldatav maks — Maksukoormuse tarbijale üle kandmata jätmine — Maksukohustuslase maksukoormus — Maksukohustuslase tasutud summade tagasi maksmine)

(2018/C 142/18)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

Kostjad: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Resolutsioon

Euroopa Liidu õigust, eriti ELTL artiklit 30 tuleb tõlgendada nii, et maksukohustuslane, kes tegelikult tasus selle artikliga vastuolus oleva samaväärsse toimega maksu, peab saama tagasi selleks maksuks tasutud summad ka juhul, kui maksu tasumise mehhanism on liikmesriigi õiguses kujundatud selliselt, et selle maksu tasumise koormus kantakse üle tarbijale.

⁽¹⁾ ELT C 151, 15.5.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche eelotsusetaotlus – Itaalia) – Comune di Castellsellino versus Regione Marche jt

(Kohtuasi C-117/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2011/92/EL — Artikli 4 lõiked 2 ja 3 ning I – III lisa — Keskkonnamõju hindamine — Biogaasist elektrienergia tootmise rajatistes ehitustöödeks loa andmine, ilma et eelnevalt oleks analüüsitud vajadust viia läbi keskkonnamõju hindamine — Tühistamine — Loa andmise otsuse tagantjärele seadustamine liikmesriigi uute õigusnormide alusel, ilma et eelnevalt oleks analüüsitud vajadust viia läbi keskkonnamõju hindamine)

(2018/C 142/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Comune di Castellsellino

Vastustajad: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

menetluses osales: Società Agricola 4 C S.S.

Resolutsioon

Juhul kui ühe elektrienergia tootmise rajatise võimsuse suurendamise sellise projekti puhul, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, on jäetud läbi viimata eelnev analüüs keskkonnamõju hindamise vajaduse kohta, lähtudes liikmesriigi õigusnormidest, mis hiljem on selles küsimuses tunnistanud vastuolus olevaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiviga 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, siis nõuab liidu õigus, et asjaomased liikmesriigid kõrvaldaksid selle rikkumise õigusvastased tagajärjed, ega keela pädevatel ametiasutustel alustada sellise rajatise suhtes asjaomase projekti elluviimise järel uut hindamismenetlust, et kontrollida selle kooskõla nimetatud direktiivi ja vajadusel keskkonnamõju hindamise nõuetega, tingimusel et liikmesriigi õigusnormidega, mis seadustamist lubavad, ei anta huvitatud isikutele võimalust liidu õigusnormide täitmisest kõrvale hiilida või olla nende täitmisest vabastatud. Samuti on tähtis, et arvesse võetaks ka pärast projekti elluviimist avaldunud keskkonnamõju. Kõnealused ametiasutused võivad nende õigusnormide alusel, mis kehtisid ajal, mil neil paluti asjas otsus teha, asuda seisukohale, et kõnealust keskkonnamõju hindamise kohustust ei ole, tingimusel et need õigusnormid on direktiiviga kooskõlas.

⁽¹⁾ ELT C 221, 10.7.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 28. veebruari 2018. aasta otsus (Tartu Maakohtu eelotsusetaotlus – Eesti) – Collect Incasso OÜ jt versus Rain Aint jt

(Kohtuasi C-289/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EÜ) nr 805/2004 — Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta — Täitekorraldusena kinnitamise nõuded — Miinimumnõuded vaidlustamata nõuete menetluste korral — Võlgniku õigused — Selle asutuse aadressist teavitamata jätmine, kellele saab esitada vastuväite nõudele või kaebuse kohtulahendi vaidlustamiseks)

(2018/C 142/20)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tartu Maakohus

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

Kostjad: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 805/2004, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta, artikli 17 punkti a ja artikli 18 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kohtulahendit, mis on tehtud ilma, et võlgnikku oleks teavitatud selle kohtu aadressist, kuhu vastus toimetada, kelle poole pöörduda või, olenevalt asjaoludest, kus see lahend on võimalik vaidlustada, ei saa kinnitada Euroopa täitekorraldusena.

⁽¹⁾ ELT C 249, 31.7.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 22. veebruari 2018. aasta määrus (Tribunalul Sibiu eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean versus SC OTP BAAK Nyrt. äriühingu OTP BANK SA kaudu, viimane omakorda Sucursala SIBIU kaudu, SC OTP BAAK Nyrt. äriühingu OTP BANK SA kaudu

(Kohtuasi C-119/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Tarbijakaitse — Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Artikli 3 lõige 1, artikli 4 lõiked 1 ja 2 ning artikkel 5 — Lepingutingimuste ebaõigluse hindamine — Laenuleping, mille kohaselt on laen antud välisvaluutas — Kursi kõikumisega kaasnev risk, mis lasub tervikuna tarbijal — Lepinguosaliste lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste oluline tasakaalustamatus — Laenulepingu põhiobjekt)

(2018/C 142/21)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Sibiu

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean

Kostjad: SC OTP BAAK Nyrt. äriühingu OTP BANK SA kaudu, viimane omakorda Sucursala SIBIU kaudu, SC OTP BAAK Nyrt. äriühingu OTP BANK SA kaudu

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et väljend „lepingu põhiobjekt“ selle sätte tähenduses hõlmab teenuseosutaja ja tarbija vahel välisvaluutas sõlmitud laenulepingusse lisatud tingimust, mille suhtes ei ole eraldi kokku lepitud ja mille kohaselt tuleb laenusumma tagasi maksta samas valuutas, kui see tingimus määrab kindlaks kõnealust lepingut iseloomustava põhisoorituse.
2. Direktiivi 93/13 artikleid 3-5 tuleb tõlgendada nii, et sellist laenulepingu tingimust, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega kursi kõikumiste kogu risk kantakse tarbijale ja mis ei ole koostatud läbipaistvalt, mistõttu laenuvõtja ei saa selgete ja arusaadavate kriteeriumide alusel hinnata lepingu sõlmimisega kaasnevaid majanduslikke tagajärgi, peaks liikmesriigi kohus tingimuse läbivaatamisel käsitleda ebaõiglasena, kui on tuvastatud, et vaatamata hea usu nõudele toob see tingimus kaasa lepinguosaliste lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste oluline tasakaalustamatuse tarbija kahjuks. Sellega seoses tuleb liikmesriigi kohtul hinnata, võttes arvesse põhikohtuasja kõiki asjaolusid ja eelkõige teenuseosutaja oskusteavet ja teadmisi võimalike kursikõikumiste ja välisvaluutas nomineeritud laenu sõlmimisega kaasnevate riskide kohta, esiteks, kas võis olla eiratud hea usu nõuet ja teiseks, kas võib esineda lepinguosaliste lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste oluline tasakaalustamatus direktiivi 93/13 artikli 3 lõike 1 mõttes.

⁽¹⁾ ELT C 178, 6.6.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 22. veebruari 2018. aasta määrus (Fővárosi Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – ERSTE Bank Hungary Zrt versus Orsolya Czakó

(Kohtuasi C-126/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Tarbijakaitse — Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Artikli 4 lõige 2, artikkel 5 ja artikli 6 lõige 1 — Lepingu põhiobjekti määratlevad tingimused — Välisvaluutapõhine laenuleping — Mõiste „koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles“ ulatus — Lepingu osaline või täielik kehtetus)

(2018/C 142/22)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: ERSTE Bank Hungary Zrt

Kostja: Orsolya Czakó

Resolutsioon

1. Nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 4 lõiget 2 ja artiklit 5 tuleb tõlgendada selliselt, et need vastavad nõudele, mille kohaselt lepingutingimused peavad olema koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles nende sätete tähenduses, kui sellise laenulepingu tingimused, mis on liikmesriigis sõlmitud tarbija ja pangandusasutuse vahel, milles tarbija käsutusse antav rahasumma on väljendatud arvestusvääringuna välisvaluutas ja kindlaks määratud laenu andmise vääringus, on selgelt määratletud. Juhul kui selle summa kindlaksmääramine oleneb vahendite vabastamise kuupäeval kehtivast vahetuskursist, siis on nimetatud nõude kohaselt nõutav, et tegelikult laenatud summa ning kohaldatav vahetuskurss oleksid läbipaistvad, nii et piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas tavaline tarbija saaks võiks täpsete ja arusaadavate kriteeriumide põhjal ette näha sellest lepingust tema suhtes tulenevaid majanduslikke tagajärgi, sealhulgas eelkõige tema laenu kogumaksumust.
2. Direktiivi 93/13/EMÜ artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et juhul kui siseriiklik kohus peaks tuvastama, et selliste tarbija ja pangandusasutuse vahel sõlmitud laenulepingute, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, tingimused on ebaõiglased, ei ole selle sättega vastuolus, kui see kohus tunnistab selle lepingu tervikuna kehtetuks, kui seda ei saa pärast nende sätete kustutamist enam jätkata.

⁽¹⁾ ELT C 221, 10.7.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 7. veebruari 2018. aasta määrus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Manuela Maturi jt versus Fondazione Teatro dell’Opera di Roma, Fondazione Teatro dell’Opera di Roma versus Manuela Maturi jt (C-142/17), Catia Passeri versus Fondazione Teatro dell’Opera di Roma (C-143/17)

(Liidetud kohtuasjad C-142/17 ja C-143/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Sotsiaalpoliitika — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine tööhõive ja elukutse küsimustes — Direktiiv 2006/54/EÜ — Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette vanaduspensioni ikka jõudnud artistist töötajatele ajutise võimaluse jätkata töötamist kuni varem kehtinud pensioniõiguse saamise vanuseni, mis naistel oli 47 aastat ja meestel 52 aastat)

(2018/C 142/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Fondazione Teatro dell’Opera di Roma (C-142/17), Catia Passeri (C-143/17)

Kostjad: Fondazione Teatro dell’Opera di Roma, Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Luca Troiano, Mauro Murri (C-142/17), Fondazione Teatro dell’Opera di Roma (C-143/17)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes artikli 14 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et selline riigisise õigusnorm nagu 30. aprilli 2010. aasta dekreetseaduse nr 64 (kinnitati 29. juuni 2010. aasta seadusena nr 100) põhikohtuasja asjaolude ajal kehtinud redaktsiooni artikli 3 lõige 7 – mille kohaselt tantsijana tööle võetud töötajatel, kes on jõudnud vanaduspensioni ikka, mis selle õigusnormi kohaselt on nii naistele kui meestele 45 eluaastat, on õigus kasutada kaheaastasel üleminekuajal võimalust jätkata kutsealast tegevust kuni varem kehtinud õigusnormides ette nähtud tööle jäämise vanuse ülempiirini, mis oli naistel 47 ja meestel 52 aastat – näeb ette otsese soolise diskrimineerimise, mis on selle direktiiviga keelatud.

⁽¹⁾ ELT C 249, 31.7.2017.

Euroopa Kohtu 22. veebruari 2018. aasta määrus – GX versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-233/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Kodukorra artikkel 181 — Avalik teenistus — Avalik konkurss EPSO/AD/248/13 — Otsus mitte kanda hagejat reservnimekirja)

(2018/C 142/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: GX (esindaja: advokaat G.-M. Enache)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja P. Mihaylova)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta GX-i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud

⁽¹⁾ ELT C 221, 10.7.2017.

Euroopa Kohtu 8. veebruari 2018. aasta määrus – HB jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-336/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu põhikirja artikkel 181 — Institutsiooniõigus — Euroopa Kodanikualgatus „Ethics for Animals and Kids“ — Hulkuvate loomade kaitse — Psühholoogiline mõju täiskasvanutele ja lastele — Keeldumine algatuse registreerimisest seetõttu, et Euroopa Komisjonil puuduvad selles valdkonnas täielikult volitused — Määruse (EL) nr 211/2011 — Artikli 4 lõike 2 punkt b — Artikli 4 lõige 3)

(2018/C 142/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: HB, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanis, Nathalie Louise Klinge (esindaja: advokaat P. Brockmann)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindaja: H. Krämer)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta HB, Robert Coates Smithi, Hans Joachim Richteri, Carmen Arsene'i, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanise ja Nathalie Louise Klinge kohtukulud nende enda kanda ning jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 283, 28.8.2017.

Isabel Martín Osete 5. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 29. juuni 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-427/16: Martín Osete versus EUIPO

(Kohtuasi C-529/17 P)

(2018/C 142/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Isabel Martín Osete (esindaja: advokaat V. Wellens)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistas 22. veebruari 2018. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

BMB sp. z o.o. 10. detsembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-695/15: BMB sp. z o.o. versus EUIPO

(Kohtuasi C-693/17 P)

(2018/C 142/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: BMB sp. z o.o. (esindaja: *radca prawny* K. Czubkowski)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Ferrero SpA

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu (esimene koda) 3. oktoobri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-695/15, mis tehti apellandile teatavaks 11. oktoobril 2017; ja
- tühistada EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 8. septembri 2017. aasta otsus asjas R 1150/2012-3;

Teise võimalusena palub apellant Euroopa Kohtul tühistada Üldkohtu otsus ja saata asi Üldkohtule tagasi, kui menetlusstaadium ei võimalda Euroopa Kohtul otsust teha.

Samuti palub apellant Euroopa Kohtul kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel:

- mõista käesoleva apellatsioonmenetluse kulud välja Ferrero Spa'lt ja EUIPO-lt; ja
- mõista Ferrero Spa'lt ja EUIPO-lt välja hageja kulud Üldkohtu menetluses; ja
- mõista Ferrero Spa'lt välja hageja kulud EUIPO menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kaks väidet.

Esimese väite kohaselt on rikutud nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta ⁽¹⁾ artikli 25 lõike 1 punkti e, kuna Üldkohus rikkus õigusnormi ja tegi ilmse hindamisvea otsustades, et:

- i. vaidlusalune disainilahendus sisaldab varasema kaubamärgi graafilist kujutist;
- ii. varasem kaubamärk ja vaidlusalune disainilahendus on väga sarnased; ning
- iii. apellatsioonikoda ei eksinud järeldades, et esineb varasema kaubamärgi ja vaidlusaluse disainilahenduse segiajamise tõenäosus.

Teise väite kohaselt on rikutud nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 25 lõike 1 punkti e koosmõjus hea halduse ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtetega, kuna Üldkohus asus õigusnormi rikkudes seisukohale, et apellatsioonikoja viide vaidlustatud otsuse punktis 33 määruse nr 207/2009⁽²⁾ artikli 8 lõike 1 punktile b on lihtsalt vormistusviga, mis ei mõjutanud vaidluse kohta otsuse tegemist, ning segiajamise tõenäosust käsitlevat liikmesriigi kohtupraktikat ei ole vaja arvesse võtta.

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 3, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

**Vassil Monev Valkovi 24. oktoobril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
27. septembri 2017. aasta määruse peale kohtuasjas T-558/17: Valkov versus Euroopa Inimõiguste
Kohus ja Bulgaaria Vabariigi kõrgeim kohus**

(Kohtuasi C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Vassil Monev Valkov (esindaja: *advokat* K. Mladenova)

Teised menetlusosalised: Euroopa Inimõiguste Kohus, Bulgaaria Vabariigi kõrgeim kohus

Euroopa Kohus (kümnes koda) tunnistas 22. veebruari 2018. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 3. jaanuaril
2018 – Modesto Jardón Lama versus Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de
la Seguridad Social**

(Kohtuasi C-7/18)

(2018/C 142/29)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Modesto Jardón Lama

Kostjad: Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artiklit 48 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega on kehtestatud, et ennetähtaegse vanaduspensioni saamiseks peab saadaoleva pensioni suurus ületama miinimumpensionit, mida makstaks asjaomasele isikule sama liikmesriigi õigusnormide alusel, tõlgendades seda „saada olevat pensionit“ tegeliku pensionina, mida maksab üksnes pädev liikmesriik (antud juhul Hispaania), ilma et arvesse võetaks ka tegelik pension, mida ta võiks saada tänu mõnele muule sama laadi hüvitisele mõnelt muult liikmesriigilt või liikmesriikidelt?

Marine Harvest ASA 5. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-704/14: Marine Harvest ASA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Marine Harvest ASA (esindaja: R. Subiotto, QC)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu otsus tervikuna või osaliselt;
- tühistada komisjoni 23. juuli 2014. aasta otsus või teise võimalusena tühistada apellandile selle otsusega määratud trahvid või kolmanda võimalusena vähendada oluliselt apellandile selle otsusega määratud trahve;
- mõista käesoleva menetlusega ja Üldkohtu menetlusega seotud apellandi kohtukulud ja muud kulud välja komisjonilt;
- vajaduse korral saata kohtuasi Üldkohtusse tagasi otsuse tegemiseks kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega;
- võtta kõik muud meetmed, mida kohus peab asjakohaseks.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant kaks väidet.

1. Esimene väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, jättes antud asjas kohaldamata määruse (EÜ) nr 139/2004⁽¹⁾ (edaspidi „ühinemismäärus“) artikli 7 lõike 2.
 - a. Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi mõiste „üks koondumine“ tõlgendamisel, eelkõige jättes tähelepanuta ühinemismääruse põhjenduse 20 kui EL seadusandja tahte – käsitleda „ühe koondumisena“ kõiki „tingimuslikult seotud“ tehinguid – tõlgendamise aluse.
 - b. Teiseks rikkus Üldkohus õigusnormi ühinemismääruse artikli 7 lõike 2 eesmärgi tõlgendamisel.
2. Teine väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, määrates sama tegevuse eest kaks trahvi.
 - a. Kohtuotsuses on rikutud *ne bis in idem* põhimõtet seeläbi, et Marine Harvestile määrati Maleki 48,5 % osaluse omandamisega seoses kaks trahvi: esiteks 10 miljonit eurot ühinemismääruse artikli 14 lõike 2 punkti a alusel koondumise väidetava läbiviimise eest enne sellest teatamist (ühinemismääruse artikli 4 lõike 1 väidetav rikkumine) ja teiseks 10 miljonit eurot ühinemismääruse artikli 14 lõike 2 punkti b alusel koondumise väidetava läbiviimise eest enne selleks loa saamist (ühinemismääruse artikli 7 lõike 1 väidetav rikkumine).

- b. Teise võimalusena on kohtuotsuses rikutud arvessevõtmise põhimõtet, kuna selles ei võetud teise karistuse määramisel arvesse esimest karistust.
- c. Kolmanda võimalusena on kohtuotsuses rikutud õigusnormi, kuna ei ole kohaldatud rikkumiste kogumi põhimõtet: artikli 4 lõikes 1 kehtestatud teatamiskohustuse väidetav rikkumine on spetsiifilisem rikkumine ning hõlmab seega ühinemismääruse artikli 7 lõikes 1 kehtestatud rakendamiskeelu väidetavat rikkumist, mis on üldisem rikkumine.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT 2004, L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 8. jaanuaril 2018 – Sole-Mizo Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-13/18)

(2018/C 142/31)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sole-Mizo Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse õiguse sätetega, nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾ (edaspidi „Käibemaksudirektiiv“) (eriti arvestades selle artiklit 183) ning tõhususe, vahetu õigusmõju ja võrdväärsuse põhimõtetega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, mille kohaselt viivitusintressi käsitlevate õigusnormide analüüsimisel lähtutakse eeldusest, et riigi maksuamet ei ole toime pannud õigusrikkumist (tegematajätmist) – s.t ei ole viivitanud maksukohustuslaste tasumata ostude pealt tasutud käibemaksu tagastamatu osa suhtes –, sest sel ajal, kui riigi maksuamet taotlust lahendas, oli ühenduse õigust rikkuv siseriiklik õigusnorm kehtiv ja Euroopa Kohus tuvastas alles hiljem, et selles sätestatud nõue on ühenduse õigusega vastuolus?
2. Kas ühenduse õigusega, konkreetselt käibemaksudirektiiviga (eriti arvestades selle artiklit 183) ning võrdväärsuse, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtetega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, mille kohaselt tehakse viivitusintressi käsitlevate asjakohaste õigusnormide analüüsimisel vahet selle järgi, kas riigi maksuamet ei tagastanud maksu, järgides sel ajal kehtinud siseriiklikke õigusnorme – mis pealegi rikkusid ühenduse õigust – või ei tagastanud maksu neid õigusnorme rikkudes, ja näeb käibemaksu pealt – mida ei saanud tagasi nõuda mõistliku aja jooksul siseriiklikus õiguses sätestatud nõude tõttu, mille Euroopa Kohus tunnistas liidu õigusega vastuolus olevaks – tasumisele kuuluva intressi summa osas ette kaks piiritletavat perioodi, nii et,

— esimesel perioodil on maksukohustuslastel õigus saada viivitusintressi ainult keskpanga baasintressimääras, võttes arvesse, et kuna ühenduse õigusega vastuolus olev Ungari õigusnorm kehtis sel ajal ikka veel, ei toiminud Ungari maksuamet õigusvastaselt, kui ta ei lubanud arvetel märgitud käibemaksu mõistliku aja jooksul välja maksta, samas kui

- teisel perioodil tuleb maksta intressi, mis võrdub kahekordse keskpanga baasintressimääraga — mis on pealegi asjaomase liikmesriigi õiguskorras viivituse korral kohaldatav — ainult hilinemise korral esimese perioodi eest tasumisele kuuluva viivitusintressi maksmisega?
3. Kas käibemaksudirektiivi artiklit 183 tuleb tõlgendada nii, et võrdvärsuse põhimõttega on vastuolus selline liikmesriigi tava, mille kohaselt maksab maksuamet tagasi maksmata käibemaksu pealt intressi, juhul kui on rikutud liidu õigust, ainult keskpanga baasintressimääras (lihtintress), samas kui siseriikliku õiguse rikkumise korral maksab ta intressi, mis võrdub kahekordse keskpanga baasintressimääraga?

(¹) ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 17. jaanuaril 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. versus FOGASA, José David Sánchez Iglesias ja Incatema, S.L.

(Kohtuasi C-29/18)

(2018/C 142/32)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Vastustajad: FOGASA, José David Sánchez Iglesias ja Incatema, S.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 1999/70 (¹) lisas esitatud tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, mis näeb samadel faktilistel asjaoludel (tööandja ja kolmandast isikust ettevõtja vahelise töövõtulepingu lõpetamine selle kolmanda isiku soovil) tähtajalise ehitustöö- või teenuslepingu ülesütlemise korral, mille määrab nimetatud töövõtulepingu kestus, ette väiksema hüvitise kui võrreldavate töötajate tähtajatu töölepingu ülesütlemise korral kollektiivse koondamise tõttu ettevõtlusega seotud tootmispõhjustel, mis on tingitud nimetatud töövõtulepingu lõpetamisest?
2. Kui vastus on jaatav, kas siis tuleb seda tõlgendada nii, et lepingu sama faktilise asjaolu tõttu, kuid erineval õiguslikul alusel ülesütlemise korral hüvitise maksmisel tähtajalise lepinguga töötajate ja võrreldavate alaliste töötajate ebavõrdne kohtlemine kujutab endast diskrimineerimist, mis on harta artikliga 21 keelatud, kuna see on vastuolus harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, mis moodustavad osa liidu õiguse üldpõhimõtetest?

(¹) Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de Justicia de Galicia (Hispaania) 17. jaanuaril 2018 –
Cobra Servicios Auxiliares, S.A. versus José Ramón Fiuza Asorey ja Incatema, S.L.**

(Kohtuasi C-30/18)

(2018/C 142/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Vastustajad: José Ramón Fiuza Asorey ja Incatema, S.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 1999/70⁽¹⁾ lisas esitatud tähtjalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis näeb samadel faktilistel asjaoludel (tööandja ja kolmandast isikust ettevõtja vahelise töövõtulepingu lõpetamine selle kolmanda isiku soovil) tähtjalise ehitustöö- või teenuslepingu ülesütlemise korral, mille määrab nimetatud töövõtulepingu kestus, ette väiksema hüvitise kui võrreldavate töötajate tähtjatu töölepingu ülesütlemise korral kollektiivse koondamise tõttu ettevõtlusega seotud tootmispõhjustel, mis on tingitud nimetatud töövõtulepingu lõpetamisest?
2. Kui vastus on jaatav, kas siis tuleb seda tõlgendada nii, et lepingu sama faktilise asjaolu tõttu, kuid erineval õiguslikul alusel ülesütlemise korral hüvitise maksmisel tähtjalise lepinguga töötajate ja võrreldavate alaliste töötajate ebavõrdne kohtlemine kujutab endast diskrimineerimist, mis on harta artikliga 21 keelatud, kuna see on vastuolus harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, mis moodustavad osa liidu õiguse üldpõhimõtetest?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Bari (Itaalia) 19. jaanuaril 2018 – kriminaalasi
Massimo Gambino ja Shpetim Hyka süüdistuses**

(Kohtuasi C-38/18)

(2018/C 142/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Süüdistatavad

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2012/29/EL⁽¹⁾ artikleid 16 ja 18 ning artikli 20 punkti b tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui kannatanu tuleb muutunud kohtukoosseisus uuesti ära kuulata, kui üks menetlusosalistest ei anna vastavalt kriminaalmenetluse seadustiku artikli 511 lõikele 2 ja artikli 525 lõikele 2 (nagu neid sätteid on kassatsioonikohtu praktikas järjepidevalt tõlgendatud) nõusolekut lugeda nende ütluste protokolle, mille sama kannatanu on andnud juba varem samas menetluses, kuid teisele kohtukoosseisule, ja mille puhul oli tagatud võistlevuse põhimõtte järgimine?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, lk 57).

Euroopa Komisjoni 22. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 10. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-180/15: Icap plc jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley, B. Mongin)

Teised menetlusosalised: Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (ICAP)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada edasi kaevatud kohtuotsus (punktid 281–299 ja resolutsioon) osas, milles tühistatakse vaidlusaluse otsuse artiklis 2 määratud trahvid;
- lükata tagasi Icap'i poolt Üldkohtule esitatud viies ja kuues väide, mis puudutavad trahve, ning määrata Euroopa Kohtu täielikku pädevust teostades Icap'ile sobivad trahvid;
- mõista Icap'ilt välja käesoleva menetlusega seotud kõik kohtukulud ja muuta edasi kaevatud esimese astme kohtuotsust kohtukulude jaotust puudutavas osas sõltuvalt apellatsioonimenetluses tehtavast lahendist.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon põhjendab oma apellatsioonkaebust järgmise väitega:

Komisjon on seisukohal, et kohtuotsuses, mille Üldkohus tegi kohtuasjas T-180/15: Icap plc jt vs. komisjon, EU:T:2017:795, kohaldas ta väärt Euroopa Kohtu praktikat seoses põhjendusega, mis tuleb trahvide määramisel esitada. Üldkohtu otsus kaldub kõrvale kohtuasjas C-194/14 P: AC Treuhand vs. komisjon, EU:C:2015:717, tehtud väga olulise lahendi punktidest 66–68 ja kohustab komisjoni esitama üksikasjalikuma põhjenduse meetodi kohta, mida ta kasutab ELTL artikli 101 rikkumiste eest trahvi määramisel, eriti kui ta kohaldab trahvide arvutamise suuniste punkti 37. Komisjoni apellatsioonkaebuses palutakse, et kõrvaldataks Üldkohtupoolsed õigusnormi rikkumised, mis juhul, kui nendega nõustutakse, mõjuksid väga negatiivselt komisjoni võimele määrata sobivad trahvid, mis oleksid piisavalt hoiatavad. Selle eesmärgi saavutamiseks on väga oluline õige arusaam põhjendamiskohustusest, mis vastab kohtupraktikas välja kujundatud nõuetele, mida meenutati kohtuasja C-194/14 P: AC Treuhand punktis 68. Seevastu rangem trahvide põhjendamise nõue, mis hõlmaks komisjonisiseseid nõupidamisi ja arvutusi vahefaasides, mõjutaks komisjoni kaalutlusruumi trahvide määramisel, sealhulgas juhul, kui ta kohaldab trahvide arvutamise suuniste punkti 37. Selle punkti eesmärk on just võimaldada komisjonil trahvide arvutamise suunistest kõrvale kalduda ebatüüpilistes asjades, milleks on trahvi määramine rikkumise hõlbustajale. Nagu liidu kohtud on ka tunnustanud, peab komisjonile jääma alles tema hindamisõigus ja kaalutlusruum sobivate trahvide määramisel.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Itaalia)
22. jaanuaril 2018 – Meca Srl versus Comune di Napoli**

(Kohtuasi C-41/18)

(2018/C 142/36)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Meca Srl

Vastustaja: Comune di Napoli

Eelotsuse küsimus

Kas sellised ühenduse põhimõtted nagu õiguspärase ootuste kaitse ja õiguskindluse põhimõte, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELTL), ning neist tulenevad põhimõtted, näiteks võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu, proportsionaalsuse ja tõhususe põhimõte, mis on sätestatud direktiivis 2014/24/EL⁽¹⁾, ning selle direktiivi artikli 57 lõike 4 punktid c ja g keelavad kohaldada selliseid liikmesriigi õigusnorme, nagu need Itaalia normid, mis on sätestatud seadusandliku dekreediga nr 50/2016 artikli 80 lõike 5 punktis c, mis jätavad juhul, kui kohtus vaidlustatakse see, et varasema hankelepingu täitmisel on esinenud märkimisväärsed puudujääke, mille tagajärjel on eelmine hankeleping ennetähtaegselt lõpetatud, hankija ilma kõigist võimalustest pakkuja usaldusväärsust hinnata, kuni tsiviilkohus on vaidluse lõplikult lahendanud, ning ilma, et ettevõtja oleks tõendanud, et on võtnud parandusmeetmeid (*self cleaning*), et rikkumised heastada ja nende kordumist vältida?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, lk 65).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 24. jaanuaril
2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. versus FOGASA, Jesús Valiño López ja Incatema, S.L.**

(Kohtuasi C-44/18)

(2018/C 142/37)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Vastustajad: FOGASA, Jesús Valiño López ja Incatema, S.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 1999/70⁽¹⁾ lisas esitatud tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis näeb samadel faktilistel asjaoludel (tööandja ja kolmandast isikust ettevõtja vahelise töövõtulepingu lõpetamine selle kolmanda isiku soovil) tähtajalise ehitustöö- või teenuslepingu ülesütlemise korral, mille määrab nimetatud töövõtulepingu kestus, ette väiksema hüvitise kui võrreldavate töötajate tähtajatu töölepingu ülesütlemise korral kollektiivse koondamise tõttu ettevõtlusega seotud tootmispõhjustel, mis on tingitud nimetatud töövõtulepingu lõpetamisest?

2. Kui vastus on jaatav, kas siis tuleb seda tõlgendada nii, et lepingu sama faktilise asjaolu tõttu, kuid erineval õiguslikul alusel ülesütlemise korral hüvitise maksmisel tähtajalise lepinguga töötajate ja võrreldavate alaliste töötajate ebavõrdne kohtlemine kujutab endast diskrimineerimist, mis on harta artikliga 21 keelatud, kuna see on vastuolus harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, mis moodustavad osa liidu õiguse üldpõhimõtetest?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 25. jaanuaril 2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. Arl jt versus Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Kohtuasi C-46/18)

(2018/C 142/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Vastustajad: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Eelotsuse küsimused

1. Kas niisuguses olukorras nagu kirjeldatud olukord, mida põhikohtuasjas käsitletakse, tuleb liidu õigust tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusnormi vastuolu määruse (EMÜ) nr 3950/92 ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 2 punktiga 3 toob tagajärjena kaasa selle, et tootjatel ei ole kohustust tasuda lisamaksu, kui on täidetud selles määruuses sätestatud tingimused?
2. Kas niisuguses olukorras nagu kirjeldatud olukord, mida põhikohtuasjas käsitletakse, tuleb Euroopa Liidu õigust ja eelkõige õiguspärase ootuse kaitse üldpõhimõtet tõlgendada nii, et ei saa kaitsta niisuguste isikute õiguspärast ootust, kes täitsid liikmesriigi kehtestatud kohustust ning kes said kasu selle kohustuse täitmiseega kaasnevatest tagajärgedest, kui ilmnes, et see kohustus on Euroopa Liidu õigusega vastuolus?
3. Kas niisuguses olukorras nagu kirjeldatud olukord, mida põhikohtuasjas käsitletakse, on 9. juuli 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1392/2001 ⁽²⁾ artikli 9 ja mõistega „prioriteetne kategooria“ vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu dekreetseaduse nr 157/2004 artikli 2 lõige 3, mille Itaalia Vabariik on heaks kiitnud ning milles on sätestatud enammakstud lisamaksu tagastamise erinev kord, mille puhul eristatakse tähtaegades ja tagastamiskorras tootjaid, kellel oli õiguspärane ootus, et järgitakse riigisisest õigusnormi, mis osutus liidu õigusega vastuolus olevaks, ja tootjaid, kes ei järginud seda õigusnormi?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3950/92, millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks (EÜT L 405, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 9. juuli 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1392/2001, milles sätestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 3950/92 (millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 187, lk 19; ELT eriväljaanne 03/033, lk 104).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Wien (Austria) 26. jaanuaril 2018 – Skarb Pństwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad versus Stephan Riel, pankrotihaldur Alpine Bau GmbH suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses

(Kohtuasi C-47/18)

(2018/C 142/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Skarb Pństwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Kostja: Stephan Riel, pankrotihaldur Alpine Bau GmbH suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses

Eelotsuse küsimused

Küsimus 1:

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (määrus nr 1215/2012)⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et Austria õiguse kohane nõude tunnustamise hagi puudutab maksejõuetusmenetlust määruse nr 1215/2012 artikli 1 lõike 2 punkti b tähenduses ja on seetõttu viidatud määruse esemelisest kohaldamisalast välja arvatud?

Küsimus 2a (vaid juhul, kui küsimusele 1 vastatakse jaatavalt):

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (määrus nr 1215/2012) artikli 29 lõiget 1 tuleb analoogia alusel kohaldada määruse (EÜ) nr 1346/2000 kohaldamisalasse kuuluvate seotud menetluste suhtes?

Küsimus 2b (vaid juhul, kui küsimusele 1 vastatakse eitavalt või küsimusele 2a jaatavalt):

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (määrus nr 1215/2012) artikli 29 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tegemist on sama nõudega hagiga samade poolte vahel, kui võlausaldaja (hageja), kes on esitanud Austrias maksejõuetuse põhimenetluses ja Poolas teiseses menetluses (sisuliselt) identsed nõuded, millele mõlemad pankrotihaldurid (suuremas osas) vastu vaidlevad, esitab kõigepealt Poolas sealse pankrotihalduri vastu teiseses menetluses ja seejärel Austrias pankrotihalduri (kostja) vastu maksejõuetuse põhimenetluses teatava suurusega nõude tunnustamise hagid?

Küsimus 3a:

Kas nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse⁽²⁾ kohta artiklit 41 tuleb tõlgendada nii, et „nõude laadi, selle tekkimise kuupäeva ja suuruse“ äranäitamise tingimus on täidetud, kui võlausaldaja (hageja), kes asub mõnes muus liikmesriigis kui riik, kus menetlus algatati, piirdub nõudeavalduse esitamisel maksejõuetuse põhimenetluses – nagu käesoleval juhul –

- a) nõude summa märkimisega, aga jätab märkimata nõude tekkimise kuupäeva (näiteks „alltöövõtja JSV Slawomir Kubica nõue teetööde tegemise eest“);
- b) olgugi et nõudeavalduses nõude tekkimise kuupäev puudub, on nõude tekkimise kuupäeva võimalik tuletada koos nõudeavaldusega esitatud lisadest (näiteks esitatud arve kuupäeva järgi)?

Küsimus 3b:

Kas nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 (määrus nr 1346/2000) maksejõuetusmenetluse kohta artiklit 41 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui nõudeavalduse esitanud võlausaldaja suhtes, kes asub mõnes muus liikmesriigis kui riik, kus menetlus algatati, kohaldatakse konkreetsel juhul soodsamat liikmesriigi õigusnormi, näiteks nõude tekkimise kuupäeva äranäitamise osas?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2000, L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
29. jaanuaril 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino versus Commissione Nazionale per le Società
e la Borsa (Consob)**

(Kohtuasi C-53/18)

(2018/C 142/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Antonio Pasquale Mastromartino

Vastustaja: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Eelotsuse küsimused

1. Kas seotud vahendaja (tied agent) juhtum kuulub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. Aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/39/EÜ ⁽¹⁾ läbi viidud ühtlustamise kohaldamisalasse ning kui kuulub, siis millistes aspektides?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ ning eelkõige selle artiklite 8, 23 ja 51 õige tõlgendamisega ning aluslepingutes sätestatud diskrimineerimiskeeldu, proportsionaalsust, teenuste osutamise vabadust ja asutamisevabadust käsitlevate põhimõtete ja õigusnormidega on vastuolus niisugused riigisisised õigusnormid nagu 24. veebruari 1998. aasta seadusandliku dekreed (6. veebruari 1996. aasta seaduse nr 52 artiklite 8 ja 21 alusel vastu võetud finantsvahendusseadustik) artikli 55 lõige 2 ja selle hilisemad muudatused ning äriühingute ja väärtipaberiturgude riikliku järelevalveamet (CONSOB) 29. oktoobri 2007. aasta otsuse nr 16190 (määrus, millega kehtestatakse 24. veebruari 1998. aasta seadusandliku dekreed nr 58 rakendussätted vahendajate kohta) artikli 111 lõige 2, millega:
 - a) võimaldatakse keelata „kaalutusõigust kasutades“ „seotud vahendaja“ (investeeringusnõustaja, kellel on lubatud töötada väljaspool oma asukoharuume, endine investeeringusnõustaja) tegevusega tegelemine seoses asjaoludega, mis ei too kaasa maine kaotust, nagu on määratletud riigisisiseses õiguses, ega puuduta samal ajal direktiivi ülevõtmise sätete järgimist;

- b) võimaldatakse keelata „kaalutlusõigust kasutades“ ja kuni üheks aastaks „seotud vahendaja“ (investeeringisnõustaja, kellel on lubatud töötada väljaspool oma asukoharuume, endine investeeringisnõustaja) tegevusega tegelemine meetmega, mille eesmärk on hoida ära „streptitus“, mis on tingitud süüdistusest kriminaalmenetluses, mille kestus on tavaliselt palju pikem kui üks aasta?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itaalia)
29. jaanuaril 2018 – Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus versus
Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno
e Pinerolo**

(Kohtuasi C-54/18)

(2018/C 142/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus

Vastustajad: Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õigusnormidega, mis käsitlevad kaitseõigust, õigust õiglasele kohtulikule arutamisele ja tõhusale kohtulikule kaitsele, eelkõige EIÕK artiklite 6 ja 13, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 ning direktiivi 89/665/EMÜ (¹) artikli 1 [lõigetega] 1 ja 2 on vastuolus niisugused riigisisised õigusnormid nagu haldusmenetluse seadustiku (codice del processo amministrativo) artikli 120 lõige 2-bis, mis kohustab hankemenetluses osalevat ettevõtjat vaidlustama teise hankemenetluses oleva isiku vastuvõetavaks tunnistamise/kõrvaldamata jätmise 30 päeva jooksul alates hetkest, mil tehakse teatavaks otsus osalejate vastuvõetavaks tunnistamise/kõrvaldamise kohta?
2. Kas Euroopa Liidu õigusnormidega, mis käsitlevad kaitseõigust, õigust õiglasele kohtulikule arutamisele ja tõhusale kohtulikule kaitsele, eelkõige EIÕK artiklite 6 ja 13, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 ning direktiivi 89/665/EMÜ artikli 1 lõigetega 1 ja 2 on vastuolus niisugused riigisisised õigusnormid nagu haldusmenetluse seadustiku artikli 120 lõige 2-bis, mis ei võimalda ettevõtjal menetluse lõpul väita – ka mitte vastukaebusega –, et teiste ettevõtjate, eelkõige eduka pakkuja või põhikohtuasja kaebaja vastuvõetavaks tunnistamine oli õigusvastane, kui ta ei vaidlustanud vastuvõetavaks tunnistamist eespool märgitud tähtaja jooksul?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Ringkonnakohus (Eesti) 31. jaanuaril 2018 – AS Tallinna Vesi versus Keskkonnaamet

(Kohtuasi C-60/18)

(2018/C 142/42)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Ringkonnakohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS Tallinna Vesi

Vastustaja: Keskkonnaamet

Teine pool: Keskkonnaministeerium

Eelotsuse küsimused

- 1.1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. a direktiivi 2008/98/EÜ ⁽¹⁾, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid, artikli 6 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on kooskõlas siseriiklik õigusakt, mis sätestab, et olukorras, kus liidu tasandil ei ole teatud liiki jäätmete suhtes jäätme oleku lakkamise kriteeriume kehtestatud, sõltub jäätme oleku lakkamine siseriikliku üldaktiga kehtestatud kriteeriumide olemasolust konkreetse jäätmeliigi kohta?
- 1.2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. a direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid, artikli 6 lõike 4 esimene lause annab jäätmevaldajale õiguse olukorras, kus liidu tasandil ei ole teatud liiki jäätmete suhtes jäätme oleku lakkamise kriteeriume kehtestatud, nõuda jäätme oleku lakkamise kindlaks tegemist liikmesriigi pädevalt asutuselt või liikmesriigi kohtult kooskõlas kohaldatava Euroopa Kohtu praktikaga, sõltumata siseriikliku üldaktiga kehtestatud kriteeriumide olemasolust konkreetse jäätmeliigi kohta?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 312, lk 3

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 5. veebruaril 2018 – A Ltd versus Veronsaajien oikeudenvalvontaykkö

(Kohtuasi C-74/18)

(2018/C 142/43)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja menetluses osalejad

Kaebuse esitaja: A Ltd

Menetluses osales: Veronsaajien oikeudenvalvontaykkö

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/138/EÜ ⁽¹⁾ artikli 157 lõike 1 esimese lõigu koostoimes artikli 13 punktidega 13 ja 14 tõlgendamise seisukohalt tuleb kindlustusmaksetelt tasutava maksuga maksustamisel pädevaks liikmesriigiks lugeda ettevõtja (juriidilise isiku), kes on kindlustusvõtja, asukohariik või riik, kus ostu-müügitehingu esemeks olev äriühing asub, olukorras, kus Ühendkuningriigis asutatud kindlustusselts, millel puudub tegevuskoht Soomes, pakub äriühingu ostu-müügitehinguga seonduvaid riske katvat kindlustust

- äriühingu ostu-müügitehingu ostjaks olevale ettevõtjale, kes ei ole asutatud Soomes, kui ettevõtja võõrandamistehingu esemeks oleva äriühingu asukoht on Soomes
 - äriühingu ostu-müügitehingu ostjaks olevale ettevõtjale, kes on asutatud Soomes, kui võõrandamistehingu esemeks oleva äriühingu asukoht ei ole Soomes
 - äriühingu ostu-müügitehingu müüjaks olevale ettevõtjale, kes ei ole asutatud Soomes, kui võõrandamistehingu esemeks oleva äriühingu asukoht on Soomes
 - äriühingu ostu-müügitehingu müüjaks olevale ettevõtjale, kes on asutatud Soomes, kui võõrandamistehingu esemeks oleva äriühingu asukoht ei ole Soomes?
2. Kas asjas omab tähtsust see, et kindlustus katab üksnes äriühingu ostu-müügitehingu esemeks olevale äriühingule enne võõrandamistehingu tegemist tekkinud maksukohustuse?
 3. Kas asjas omab tähtsust see, kas äriühingu ostu-müügitehingu esemeks on omandatava äriühingu aktsiad või majandustegevus?
 4. Kas olukorras, kus äriühingu ostu-müügitehingu esemeks on omandatava äriühingu aktsiad, omab tähtsust see, et müüja poolt ostjale antud tagatised katavad vaid müüja omandiõiguse müüdavatele aktsiatele ja kolmandate isikute nõuete puudumise nende aktsiate suhtes?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (ELT 2009, L 335, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 8. veebruaril 2018 – A versus Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Kohtuasi C-89/18)

(2018/C 142/44)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A

Vastustaja: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas olukorras, kus abikaasade perekonna taasühinemise kohta on kehtestatud „uued piirangud“, mis näivad esmapilgul rikkuvat otsuse nr 1/80 (assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsus nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta, mis on seotud 12. septembril 1963 ühelt poolt Türgi Vabariigi ja teiselt poolt EMÜ liikmesriikide ja ühenduse alla kirjutatud lepinguga assotsiatsiooni loomise kohta Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel) artiklis 13 sisalduvat *standstill*-tingimust, ning kus need piirangud on põhjendatud „eduka lõimumise“ kaalutlustel, mida Euroopa Kohus on tunnustanud oma 12. aprilli 2016. aasta kohtuotsuses Genc (C-561/14 (¹), vt ka 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus Dogan, C-138/13 (²), EU:C:2014:2066), võib niisugust normi, nagu Taani välismaalaste seaduse (Udlændingeloven) § 9 lõige 7, mille kohaselt on Taanis elamisluba omava kolmanda riigi kodaniku ja tema abikaasa perekonna taasühinemise üldtingimuseks muu hulgas see, et paari seotus Taaniga peab olema suurem kui Türgiga, pidada „ülekaalukates üldistes huvides põhjendatuks, taotletava legitiimse eesmärgi saavutamiseks sobivaks [ja selliseks, mis] ei lähe kaugemale kui eesmärgi saavutamiseks vajalik“?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja seotuse nõuet loetakse üldjuhul sobivaks, et tagada lõimumiseesmärgi saavutamine, siis kas on võimalik ilma piirangu kontrolli ja proportsionaalsuse nõuet rikkumata:

- i) rakendada korda, mis näeb ette, et kui tegu on liikmesriigis elamisluba omava abikaasaga (asjaomane isik), kes on esmakordselt Taani saabunud 12–13 aastast või hiljem, siis omistatakse asjaomase isiku liikmesriigiga seotuse hindamisel olulist kaalu järgnevale: kas isiku pikaajaline liikmesriigis seadusliku elamise periood on kestnud ligikaudu 12 aastat või tema liikmesriigis elamise periood ja stabiilne töösuhe, mille raames tuleb olulisel määral kokku puutuda ja suhelda kolleegide ja klientidega liikmesriigi keeles, on oluliste katkestusteta kestnud vähemalt neli kuni viis aastat või tema liikmesriigis elamise periood ja stabiilne töösuhe, mille raames ei tule olulisel määral kokku puutuda ega suhelda kolleegide ega klientidega liikmesriigi keeles, on kestnud oluliste katkestusteta vähemalt seitse kuni kaheksa aastat;
- ii) rakendada korda, mille puhul raskendab seotuse nõude täitmist see, kui asjaomane isik on säilitanud olulise seotuse oma kodumaaga, tehes sinna sagedasi või kauakestvaid visiite, samas kui lühiajalised puhkused või õppe-eesmärkidel viibimine loa andmist ei raskenda;
- iii) rakendada korda, mille puhul raskendab seotuse nõude täitmist oluliselt nn abielu-lahutus-uus abielu olukord?

⁽¹⁾ 12. aprilli 2016. aasta kohtuotsus, ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus, ECLI:EU:C:2014:2066.

8. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-91/18)

(2018/C 142/45)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Kyratsou ja F. Tomat)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik võttis vastu ja jättis jõusse õigusnormid, millega kehtestatakse:

- i. „alaliste destilleerijate“ valmistatavale tootele tsipouro/tsikoudia (kange alkoholne jook) ühtsest siseriiklikust aktsiisimäärast 50 % võrra madalam maksumäär, samas kui teistest liikmesriikidest imporditavate alkoholsetele jookidele kehtib ühtne aktsiisimäär, siis on ta rikkunud direktiivi 92/83/EMÜ ⁽¹⁾ artiklitest 19 ja 21, koosmõjus direktiivi artikli 23 lõikega 2, ja ELTL artiklist 110 tulenevaid kohustusi;
- ii. „aeg-ajalt destilleerijate“ valmistatavale tootele tsipouro/tsikoudia veelgi madalam aktsiisimäär, samas kui teistest liikmesriikidest imporditavate alkoholsetele jookidele kehtib ühtne aktsiisimäär, siis on ta rikkunud direktiivi 92/83/EMÜ artiklitest 19 ja 21, koosmõjus direktiivi artikli 22 lõikega 1, direktiivi 92/84/EMÜ ⁽²⁾ artikli 3 lõikest 1 ja ELTL artiklist 110 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon saatis Kreeka ametiasutustele 24. septembril 2015 põhjendatud arvamuse, milles ta märkis esiteks, et kuna Kreeka kehtestas „alaliste destilleerijate“ valmistatavale tootele tsipouro/tsikoudia (kange alkoholne jook) ühtsest siseriiklikust aktsiisimäärast 50 % võrra madalama maksumäära, samas kui teistest liikmesriikidest imporditavate alkoholsetele jookidele kehtib ühtne aktsiisimäär, siis on ta rikkunud direktiivi 92/83/EMÜ artiklitest 19 ja 21, koosmõjus direktiivi artikli 23 lõikega 2, ja Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklist 110 tulenevaid kohustusi, ja teiseks, et kuna ta kehtestas väikeste destilleerijate valmistatavale tootele tsipouro/tsikoudia veelgi madalama aktsiisimäära, samas kui teistest liikmesriikidest imporditavate alkoholsetele jookidele kehtib ühtne aktsiisimäär, siis on ta rikkunud direktiivi 92/83/EMÜ artiklitest 19 ja 21, koosmõjus direktiivi artikli 22 lõikega 1, direktiivi 92/84/EMÜ artikli 3 lõikest 1 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklist 110 tulenevaid kohustusi.

Liidu õigusnormid, mis reguleerivad alkoholsete jookide aktsiiside struktuuri ühtlustamist, ei näe tootele tsipouro/tsikoudia ette madalamat aktsiisimäära. Lisaks on „aeg-ajalt destilleerijate“ valmistatavale tootele tsipouro/tsikoudia veelgi madalama aktsiisimäära kehtestamine vastuolus kehtivate direktiivi 92/83/EMÜ sätetega, koosmõjus vastavate direktiivi 92/84/EMÜ sätetega. Järelikult rikuvad Kreeka õigusnormid selles osas mõlemaid direktiive. Samas rikuvad need õigusnormid ka ELTL artikli 110 lõiget 1, kuna kehtestavad tootele tsipouro/tsikoudia sarnastele imporditud alkoholsetele jookidele kõrgema maksumäära, ning rikuvad ELTL artikli 110 lõiget 2, kuna kaitsevad toodet tsipouro/tsikoudia kaudselt võrreldes teiste alkoholsete jookidega, mida imporditakse teistest liikmesriikidest ja mis on selle kohaliku tootega konkurents.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta (EÜT 1992, L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/001, lk 206).

⁽²⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/84/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimäära ühtlustamise kohta (EÜT 1992, L 316, lk 29; ELT eriväljaanne 09/001, lk 213).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Köln (Saksamaa) 13. veebruaril 2018 – Klaus Manuel Maria Brisch

(Kohtuasi C-102/18)

(2018/C 142/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Taotleja ja kaebuse esitaja: Klaus Manuel Maria Brisch

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa pärimistunnistuse taotlemiseks vastavalt määruse nr 650/2012 ⁽¹⁾ artikli 65 lõikele 2 on kohustuslik kasutada määruse nr 650/2012 artikli 81 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt kehtestatud 4. vormi (IV lisas), mis on ette nähtud rakendusmääruse nr 1329/2014 ⁽²⁾ artikli 1 lõikes 4, või on kõnealuse vormi kasutamine pelgalt vabatahtlik?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist (ELT 2012, L 201, lk 107).

⁽²⁾ Euroopa Komisjoni 9. detsembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1329/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist, nimetatud vormid (ELT 2014, L 359, lk 30).

14. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Rumeenia**(Kohtuasi C-116/18)**

(2018/C 142/47)

*Kohtumenetluse keel: rumeenia***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Samnadda, L. Nicolae ja G. von Rintelen)*Kostja:* Rumeenia**Hageja nõuded**

- Tuvastada, et kuna Rumeenia ei olnud 10. aprilliks 2016 vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/26/EL autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste kollektiivse teostamise ning muusikateose internetis kasutamise õiguse multiterritoriaalse litsentsimise kohta siseturul ⁽¹⁾ täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni sellistest meetmetest teavitanud, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tal lasuvad selle direktiivi artikli 43 lõike 1 alusel;
- määrata Rumeeniale vastavalt ELTL artikli 260 lõikele 3 rahatrahv summas 42 377,60 eurot iga hilinenud päeva eest alates käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamisest selle eest, et ta jättis täitmata kohustuse teavitada direktiivi 2014/26/EL rakendusmeetmetest, ja
- mõista kohtukulud välja Rumeenialt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2014/26/EL artikli 43 lõike 1 kohaselt võtavad liikmesriigid selle direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja rakendavad need hiljemalt 10. aprilliks 2016 ning teatavad nendest meetmetest komisjonile. Seetõttu on liikmesriigid kohustatud võtma vajalikud meetmed direktiivi ülevõtmiseks riigisissesse õigusesse direktiivis ette nähtud tähtajaks ning teatama neist meetmetest komisjonile.

Komisjon teeb lisaks ettepaneku määrata Rumeeniale rahatrahv summas 42 377,60 eurot iga hilinenud päeva eest alates käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamisest selle eest, et ta jättis täitmata kohustuse teavitada direktiivi 2014/26/EL ülevõtmismetmetest. Rahatrahvi summa määrati kindlaks asjaomase liikmesriigi maksejõulisuse alusel võttes arvesse rikkumise tõsidust, selle kestust ning vajadust tagada rahatrahvi pärssiv mõju.

Direktiivi riigisissesse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 10. aprillil 2016.

⁽¹⁾ ELT 2014, L 84, lk 72.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. veebruaril 2018 – Vanessa Gambietz versus Erika Ziegler**(Kohtuasi C-131/18)**

(2018/C 142/48)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Vanessa Gambietz

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Erika Ziegler

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul ⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et artikli 6 lõikes 1 märgitud kindel summa 40 eurot sisaldub õiguste kaitsega seotud välistes kuludes, mis tekkisid enne kohtumenetlust võlgniku hilinevad maksmise tõttu juristi poole pöördumisest, ja seega kuuluvad artikli 6 lõike 3 alusel hüvitamisele?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 48, lk 1.

**River Kwai International Food Industry Co. Ltd 23. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kaheksas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-460/14: Association
européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) versus Euroopa Liidu Nõukogu**

(Kohtuasi C-144/18 P)

(2018/C 142/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (esindajad: advokaadid F. Graafsma ja J. Cornelis)

Teised menetlusosalised: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-460/14 Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) vs. Euroopa Liidu Nõukogu; ja
- mõista apellandi kohtukulud käesolevas kohtuastmes ja Üldkohtu menetluses kohtuasjas T-460/14 välja AETMD-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohtu järeldused sisaldavad mitmeid õigusnormi rikkumisi ning faktide ja tõendite moonutusi. Seetõttu leiab apellant, et vaidlustatud kohtuotsus tuleks tühistada.

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks neli väidet.

Esiteks, kuna vaidlustatud kohtuotsuses ei käsitletud apellandi vastuväiteid esialgse hagiavalduse vastuvõetavuse kohta – seal hulgas neljanda väitega seoses –, siis on rikutud apellandi kaitseõigusi Üldkohtus. Vaidlustatud kohtuotsuses on apellandi vastuvõetamatuse vastuväited jäetud arvestamata, ilma et oleks põhjendatud, miks ei peetud vajalikuks apellandi vastuväiteid käsitleda.

Teiseks, kuna vaidlustatud kohtuotsuses liigitati kulude jaotuse küsimus sellisena, mis on seotud normaalväärtuse kindlaksmääramisega ja seega dumpingumarginaali arvutamisega, mitte aga sellisena, mis on seotud asjaolude pideva muutumisega, on selles kohtuotsuses moonutatud tõendeid. Ükski haldusmenetluse käigus esitatud hageja väide ei seosta kulude jaotust dumpingumarginaali arvutamisega.

Lõpuks, vaidlustatud kohtuotsus rikub alusmääruse⁽¹⁾ artiklit 10 ja tagasiulatuva jõu puudumise üldpõhimõtet, kuna apellandi dumpinguvastast tollimaksu tõsteti tagasiulatuvalt 3,6 %-lt 12,8 %-ni.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 8. märtsi 2018. aasta otsus – Rose Vision versus komisjon

(Kohtuasjad T-45/13 RENV ja T-587/15) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja uute tehnoloogiate tutvustamise seitsmes raamprogramm (2007–2013) — Projektidega FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM ja SFERA seonduvad toetuslepingud — Finantsauditi lõpparuande edastamise tähtaeg — Projektide rakendamisel eeskirjade eiramisi tuvastavad finantsauditid — Maksete peatamine — Finantsauditite konfidentsiaalsus — Deklareeritud kulude toetuskõlblikkus — Lepinguväline vastutus — Ülekantud summade tagasimaksmine — Varajase hoiatamise süsteemi kandmisega tekitatud kahju)

(2018/C 142/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Rose Vision, SL (Pozuelo de Alarcón, Hispaania) (esindaja: advokaat J. J. Marín López)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: kohtuasjas T-45/13 RENV: R. Lyal ja M. Siekierzyńska, keda abistas advokaat J. Rivas Andrés, ning kohtuasjas T-587/15: J. Estrada de Solà, P. Rosa Plaza ja S. Delaude, keda abistas advokaat J. Rivas Andrés)

Ese

Kohtuasjas T-45/13 RENV esiteks ELTL artiklil 272 põhinev nõue tuvastada projekti FutureNEM puhul kohaldatavate lepingutingimuste rikkumine; teiseks ELTL artiklil 272 põhinev nõue hüvitada kahju, mis tekkis hagejale väidetavalt seetõttu, et komisjon rikkus neid lepingutingimusi; kolmandaks ELTL artiklil 268 põhinev nõue hüvitada kahju, mis hagejale väidetavalt tekitati tema nime kandmisega varajase hoiatamise süsteemi, ja neljandaks ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada otsus kanda hageja nimi varajase hoiatamise süsteemi; ja kohtuasjas T-587/15 esiteks sisuliselt ELTL artiklil 272 põhinev nõue tuvastada projektide FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM ja SFERA puhul kohaldatavate lepingutingimuste rikkumine; teiseks ELTL artiklil 272 põhinev nõue tuvastada, et hageja ei võlgne komisjonile summat, mida talt nõutakse; nõue hüvitada kahju, mis tekkis hagejale väidetavalt seetõttu, et komisjon rikkus lepingutingimusi ning nõue kohustada komisjoni tasuma tema osalusest nendes projektides tulenevalt maksmisele kuuluvad summad; kolmandaks ELTL artiklil 268 põhinev nõue hüvitada kahju, mis tekitati hageja nime kandmisega varajase hoiatamise süsteemi, ja neljandaks ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 28. juuli 2015. aasta otsus C(2015) 5449 final hageja poolt võlgnetava kokku 535 613,20 euro suuruse summa koos viivisega sissenõudmise kohta.

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-45/13 RENV ja T-587/15 kohtuotsuse huvides.
2. Jätta hagid rahuldamata.
3. Jätta Rose Vision, SLi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud, sealhulgas kohtuasjas T-45/13 RENV järgmised kulud: Üldkohtus toimunud esialgse menetlusega kohtuasjas T-45/13 seonduvad kulud, apellatsioonimenetlusega kohtuasjas C-224/15 seonduvad kulud ja pärast Üldkohtule tagasisaatmist toimunud menetlusega seonduvad kulud.

⁽¹⁾ ELT C 178, 22.6.2013.

Üldkohtu 28. veebruari 2018. aasta otsus – Vakakis kai Synergates versus komisjon**(Kohtuasi T-292/15) ⁽¹⁾****(Lepinguväline vastutus — Teenuste hanked — Hankemenetlus — Vastuvõetavus — Menetluse kuritarvitamine — Huvide konflikt — Hoolsuskohustus — Võimaluse kaotamine)**

(2018/C 142/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Vakakis kai Synergates – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, endine Vakakis International – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Ateena, Kreeka) (esindajad: *solicitor* B. O'Connor, advokaadid S. Gubel ja E. Bertolotto)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: esialgu F. Erlbacher ja E. Georgieva, hiljem E. Georgieva ja L. Baumgart)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mida hageja kandis väidetavalt selle tõttu, et komisjon pani hankes „Albaania toiduohutussüsteemi tugevdamine“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL) toime õigusrikkumised.

Resolutsioon

1. Mõista Euroopa Liidult välja hüvitise kahju eest, mis seisneb Vakakis kai Synergates – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meletoni võimaluse kaotamises sõlmida hankes „Albaania toiduohutussüsteemi tugevdamine“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL) leping ja hankemenetluses osalemise kuludes.
2. Resolutsiooni punktis 1 nimetatud hüvitise summale lisatakse viivis alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni hüvitise täieliku tasumiseni vastavalt Euroopa Keskpanga (EKP) peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud määrale, millele lisandub kaks protsendipunkti.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Pooled teatavad Üldkohtule kolme kuu jooksul alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest poolte vahel kokkulepitud hüvitiste summade suuruse.
5. Kui kokkulepet ei saavutata, esitavad pooled Üldkohtule sama tähtaja jooksul oma rahaliselt väljendatud nõuded.
6. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 294, 7.9.2015.

Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Poola versus komisjon**(Kohtuasi T-316/15) ⁽¹⁾****(ERF — Keeldumine suurprojektile rahalise toetuse andmisest — Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 40 esimese lõigu punkt g — Avaliku sektori panuse põhjendus — Määruse nr 1083/2006 artikli 41 lõige 2 — Tähtaja ületamine)**

(2018/C 142/52)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B.-R. Killmann, D. Recchia ja M. Siekierzyńska)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 31. märtsi 2015. aasta otsus C(2015) 2230, millega keelduti Poola Vabariigile Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) rakenduskava „Uuenduslik majandus“ 4. prioriteetse suuna raames suurprojektile „Uuenduslike teenuste väljaehitamine IBM ühistalituste keskuses Wrocławis“ rahalise toetuse andmisest.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 294, 7.9.2015.

Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Poola versus komisjon**(Kohtuasi T-402/15) ⁽¹⁾****(ERF — Suurprojekti jaoks rahalise panuse kinnitamisest keeldumine — Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 41 lõige 1 — Hinnang suurprojekti panusele rakenduskava eesmärkide saavutamisel — Määruse nr 1083/2006 artikli 41 lõige 2 — Tähtaja ületamine)**

(2018/C 142/53)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B.-R. Killmann ja M. Siekierzyńska)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 11. mai 2015. aasta otsus C(2015) 3228 (final), millega keelduti Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) rahalise toetuse kinnitamisest Poola Vabariigile suurprojekti „Euroopa ühine teenuste keskus – Arukad logistikasüsteemid“ jaoks seoses rakenduskava „Uuenduslik majandus“ prioriteetse suunaga nr 4.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 311, 21.9.2015.

Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Shoe Branding Europe versus EUIPO – adidas (Kahe paralleelse triibu paigutus jalatsil)

(Kohtuasi T-85/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Jalatsile paigutatud kahest paralleelsest triibust koosneva Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Jalatsile paigutatud kolmest paralleelsest triibust koosnev varasem Euroopa Liidu kujutismärk — Suhteline keeldumispõhjus — Maine kahjustamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5)

(2018/C 142/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (esindaja: advokaat J. Løje)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Lukošiusė ja A. Söder)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: adidas AG (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindajad: solicitor I. Fowler ja solicitor I. Junkar)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 26. novembri 2015. aasta otsuse (asi R 3106/2014-2) peale, mis käsitleb adidas ja Shoe Branding Europe'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Shoe Branding Europe BVBA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.

Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Le Pen versus parlament

(Kohtuasi T-140/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri — Parlamendiliikmete assisteerimiskulude hüvitis — Alusetult makstud summade sissenõudmine — Peasekretäri pädevus — Tõendamiskoormis — Põhjendamiskohustus — Võimu kuritarvitamine — Faktiviga — Võrdne kohtlemine)

(2018/C 142/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid M. Ceccaldi ja J.-P. Le Moigne, hiljem M. Ceccaldi, lõpuks F. Wagner)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: S. Seyr ja G. Corstens)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi peasekretäri 29. jaanuari 2016. aasta otsus, millega hagejalt nõutakse parlamendiliikme assisteerimiskulude hüvitisena alusetult välja makstud 320 026,23 euro suuruse summa tagasimaksmist, ja sellega seotud 4. veebruari 2016. aasta võloteade.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Jean-Marie Le Penilt, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 191, 30.5.2016.

Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Altunis versus EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Kohtuasi T-438/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk CIPRIANI — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk HOTEL CIPRIANI — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009, artikli 42 lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 47 lõige 2) — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Kaupade ja teenuste sarnasus — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2018/C 142/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Portugal) (esindajad: advokaadid A. Vanzetti, S. Bergia ja G. Sironi)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Crespo Carrillo ja D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Hotel Cipriani Srl (Veneetsia, Itaalia) (esindajad: solicitor P. Cantrill ja barrister B. Brandreth, hiljem solicitor B. Brandreth, solicitor A. Poulter ja solicitor P. Brownlow)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 7. juuni 2016. aasta otsuse (asi R 1889/2015-4) peale, mis käsitleb Hotel Cipriani ja Altunis-Trading, Gestão e Serviços'e vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda-lt.

⁽¹⁾ ELT C 343, 19.9.2016.

Üldkohtu 9. märtsi 2018. aasta otsus – Portugal versus komisjon**(Kohtuasi T-462/16) ⁽¹⁾****(EAGF — Rahastamisest välja jäetud kulud — Pindalatoetused — Portugali kantud kulutused — Õiguspärane ootus — Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõige 3 — Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 31 lõige 2 — Proportsionaalsus)**

(2018/C 142/57)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled*Hageja:* Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida ja P. Estêvão)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: A. Sauka, keda abistasid advokaadid M. Marques Mendes ja A. Dias Henriques)**Ese**

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 20. juuni 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1059, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2016, L 173, lk 59), Portugali Vabariiki puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 392, 24.10.2016.

Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Gollnisch versus parlament**(Kohtuasi T-624/16) ⁽¹⁾****(Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri — Parlamendiliikmete assistentide hüvitis — Alusetult makstud summade sissenõudmine — Peasekretäri pädevus — Electa una via — Kaitseõigused — Tõendamiskoormis — Põhjendamiskohustus — Õiguspärane ootus — Poliitilised õigused — Võrdne kohtlemine — Võimu kuritarvitamine — Saadikute sõltumatus — Faktiviga — Proportsionaalsus)**

(2018/C 142/58)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Prantsusmaa) (esindajad: advokaat N. Fakiroff, hiljem advokaat F. Wagner)*Kostja:* Euroopa Parlament (esindajad: G. Corstens ja S. Seyr)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi peasekretäri 1. juuli 2016. aasta otsus, mis käsitleb hagejalt parlamendiliikme assistendi hüvitiseks alusetult makstud 275 984,23 euro tagasinõudmist ja sellega seotud 5. juuli 2016. aasta võlateadet.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta B. Gollnisch'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.

⁽¹⁾ ELT C 383, 17.10.2016.

Üldkohtu 1. märtsi 2018. aasta otsus – Shoe Branding Europe versus EUIPO – adidas (Kahe paralleelse triibu paigutus jalatsil)

(Kohtuasi T-629/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Jalatsile paigutatud kahest paralleelsest triibust koosneva Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Jalatsile paigutatud kolmest paralleelsest triibust koosnev varasem Euroopa Liidu kujutismärk — Suhteline keeldumispõhjus — Maine kahjustamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5)

(2018/C 142/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (esindaja: advokaat J. Løje)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Lukošiusė ja A. Söder)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: adidas AG (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindajad: solicitor I. Fowler ja solicitor I. Junkar)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 8. juuni 2016. aasta otsuse (asi R 597/2016-2) peale, mis käsitleb adidas ja Shoe Branding Europe'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Shoe Branding Europe BVBA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 402, 31.10.2016.

Üldkohtu 8. märtsi 2017. aasta otsus – Cinkciarz.pl sp. versus EUIPO (€\$)(Kohtuasi T-665/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi €\$ taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse nr 2017/1001 artikkel 75))

(2018/C 142/60)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poola) (esindajad: advokaadid E. Skrzydło Tefelska ja K. Gajek)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 14. juuli 2016. aasta otsuse (asi R 2086/2015-5) peale, mis käsitleb tähise €\$ registreerimistaotlust EL kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Tühistada EUIPO viienda apellatsioonikoja 14. juuli 2016. aasta otsus (asi R 2086/2015-5).
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

⁽¹⁾ ELT C 402, 31.10.2016.

Üldkohtu 28. veebruari 2018. aasta otsus – Paulini versus EKP(Kohtuasi T-764/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — EKP personal — Töötasu — Töötasude ja hüvitiste iga-aastane läbivaatamine — Suuniste õiguspärasus — Arvutusmeetod — Haiguspuhkuse arvessevõtmine — Töötajate esindaja tegevuse arvessevõtmine — Diskrimineerimiskeelu põhimõte)

(2018/C 142/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Jörn Paulini (Frankfurt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid L. Levi ja M. Vandenbussche, hiljem L. Levi ja A. Tymen ning lõpuks L. Levi)

Kostja: Euroopa Keskpank (EKP) (esindajad: F. von Lindeiner ja D. Camilleri Podestà, keda abistab advokaat B. Wägenbaur)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada esiteks EKP otsus 2015. aasta töötasude ja hüvitiste iga-aastase läbivaatamise kohta, millest hagejale teatati 15. detsembril 2015 ja mida on muudetud 10. veebruaril 2016, ning teiseks hüvitada hagejale selle otsusega väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Jörn Paulini kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Keskpanga kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 14, 16.1.2017.

Üldkohtu 28. veebruari 2018. aasta otsus – dm-drogerie markt versus EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Kohtuasi T-843/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk Foto Paradies — Suhteline keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))

(2018/C 142/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Strack ja O. Bludovsky)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Fischer, R. Manea ja D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Nürnberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid L. Petri ja M. Gilch)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 15. septembri 2016. aasta otsuse (R 1194/2015-1) peale, mis käsitleb Digital Print Group O. Schimek ja dm-drogerie markt vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja dm-drogerie markt GmbH & Co. KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 38, 6.2.2017.

Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Fertisac versus ECHA**(Kohtuasi T-855/16) ⁽¹⁾**

(REACH — Tasu aine registreerimise eest — Vähendatud tasumäärad väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks — Ettevõtja suurust puudutava deklaratsiooni kontrollimine ECHA poolt — Haldustasu määramise otsus — Soovitus 2003/361/EÜ — Rahaliste ülemmäärade ületamine — Mõiste „seotud ettevõtja“)

(2018/C 142/63)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Fertisac, SL (Atarfe, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Gomez Rodriguez)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: E. Maurage, J.-P. Trnka ja M. Heikkilä, keda abistasid advokaadid C. Garcia Molyneux ja L. Tosoni)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada ECHA 15. novembri 2016. aasta otsus SME(2016) 5150, milles tuvastati, et hageja ei vasta keskmise suurusega ettevõtjatele ette nähtud vähendatud tasu kohaldamise tingimustele, ja kohustati teda maksma haldustasu, ning samuti nõue tühistada ECHA poolt väljastatud ja otsusele SME(2016) 5150 lisatud arved nr 10060160 ja nr 10060161.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kohtukulud, välja Fertisac, SLilt.

⁽¹⁾ ELT C 30, 30.1.2017.

Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Equivalenza Manufactory versus EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)**(Kohtuasi T-6/17) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausementelus — Euroopa Liidu kujutismärgi BLACK LABEL BY EQUIVALENZA taotlus — Varasem rahvusvaheline kujutismärk LABELL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 142/64)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Equivalenza Manufactory, SL (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Crespo Carrillo ja M. del Mar Baldares)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: ITM Entreprises SAS (Pariis, Prantsusmaa)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 11. oktoobri 2016. aasta otsuse (asi R 690/2016-2) peale, mis käsitleb ITM Entreprises'e ja Equivalenza Manufactory vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 11. oktoobri 2016. aasta otsus (asi R 690/2016-2).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Üldkohtu menetluses Equivalenza Manufactory, SLi kantud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 63, 27.2.2017.

Üldkohtu 9. märtsi 2018. aasta otsus – Recordati Orphan Drugs versus EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG)

(Kohtuasi T-103/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi NORMOSANG taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk NORMON — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunkt ii ja eeskirja 20 lõige 1 (nüüd delegeeritud määruse (EL) 2017/1430 artikli 7 lõike 2 punkti a alapunkt ii ning artikli 8 lõiked 1 ja 7))

(2018/C 142/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Recordati Orphan Drugs (Puteaux, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J. Quirin)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Lukošūtė)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Laboratorios Normon, SA (Tres Cantos, Hispaania) (esindaja: advokaat I. Gonzalez-Mogena Gonzalez)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 22. novembri 2016. aasta otsuse (asi R 831/2016-5) peale, mis käsitleb Laboratorios Normoni ja Recordati Orphan Drugs vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Recordati Orphan Drugsilt.

⁽¹⁾ ELT C 121, 18.4.2017.

Üldkohtu 8. märtsi 2018. aasta otsus – Claro Sol Cleaning versus EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)

(Kohtuasi T-159/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Claro Sol Facility Services desde 1972 taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk SOL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 142/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Claro Sol Cleaning, SLU (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat N. Fernández Fernández Pacheco)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: L. Rampini)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Solemo Oy (Helsingi, Soome) (esindajad: advokaadid M. Müller ja A. Fottner)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 9. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 478/2016-1) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Solemo ja Claro Sol Cleaningu vahel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 9. jaanuari 2017. aasta otsus (asi R 478/2016-1).
2. Jätta Solemo Oy kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Claro Sol Cleaning, SLU kohtukulud.
3. EUIPO kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 195, 19.6.2017.

Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta otsus – Rstudio versus EUIPO – Embarcadero Technologies (RSTUDIO)

(Kohtuasi T-230/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk RSTUDIO — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk ER/STUDIO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)) — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõiked 2 ja 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 47 lõiked 2 ja 3))

(2018/C 142/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Rstudio, Inc. (Boston, Massachusetts, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: M. Edenborough, QC, ja solicitor G. Smith)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Gája ja D. Walicka)

- muuta vaidlustatud otsust ja jätta täies ulatuses rahuldamata Angelo Marchesi taotlus tunnistada Eli kaubamärk 159 kasutamata jätmise tõttu kehtetuks;
- tuvastada ja sedastada vaidlustatud otsust muutes, et Eli kaubamärki nr 4 187 159 on asjaomasel ajavahemikul tegelikult kasutatud kogu Euroopa Liidus kaubamärgimääruse artikli 58 lõike 1 tähenduses kaupade ja teenuste jaoks klassides 8 (Käitsiti käitatavad käsi-tööriistad ja eeskätt söögiriistad), 16 (Paber, papp, trükkised, raamatud, ajakirjad, kunstitarbed, kantsleitarbed ja näitevahendid), 21 (Maja- või köögitarbed ning majapidamis- või kööginahutid, kööginõud, lauanõud, klaasid, klaas-, portselan- ja savinõud), 29 (Loomset päritolu toidukaubad, sissetehtud, kuivatatud ja kuumtöödeldud puuviljad ja köögiviljad; tarretised, keedised, kompotid; munad; piim ja piimatooted; toiduõlid ja toidurasvad), 30 (Kohv ja kohvi aseained, tee, kakao, suhkur, riis, jahu, leib ja sai, makaronid, kondiitritooted, jäätised, maitseparandajad) ja 33 (Alkoholjoogid) ning samuti kaupade ja teenuste jaoks klassides 30 (Kohv), 41 (Haridus ja väljaõpe, koolitused) ja 43 (Toitlustusteenused; nende teenused, kes tarnivad toidud ja joogid, mis on valmistatud baaris, restoranis, iseteenindusrestoranis või sööklas tarbimiseks);

- teise võimalusena vaidlustatud otsuse osalise muutmise korral jätta rahuldamata ELi kaubamärgi nr 4 187 159 kasutamata jätmise tõttu kehtetuks tunnistamise taotlus seoses kaupade ja teenustega klassides 30 (Kohv), 41 (Haridus ja väljaõpe, koolitused) ja 43 (Toitlustusteenused; nende teenused, kes tarnivad toidud ja joogid, mis on valmistatud baaris, restoranis, iseteenindusrestoranis või sööklas tarbimiseks);
- mõista kohtuvaidluse kaotanud poolelt välja käesoleva menetluse ning menetluse eelmise kahe astmega seonduvad kulud.

Väide

- Tõendite kasutamise kohta määruse 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a ja artikli 18 lõike 1 tähenduses vääralt hindamine.

24. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Autoridad Portuaria de Vigo versus komisjon

(Kohtuasi T-41/18)

(2018/C 142/69)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Costas Alonso)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Euroopa Liidu Üldkohtul tagada, et Euroopa Komisjon kui aluslepingute täitmise järelevalvaja täidab oma ülesannet tagada ühenduse sätete ühetaoline kohaldamine kõigis liikmesriikides, tegutseb, et tagada Euroopa õigusnormide ühetaoline kohaldamine seoses kolmandatest riikidest pärit loomset päritolu toodete impordiga kõigis liikmesriikides ja ühtlustada normid, mis neid kontrollle reguleerivad;
- konkreetsemalt kohustada Euroopa Komisjoni tervise ja toiduohutuse peadirektoraati tegema võrdlev analüüs ühenduse õiguse kohta, mis reguleerib kolmandatest riikidest pärit loomset päritolu toodete importi Vigo ja Leixoes'i (Portugal) sadamate kaudu.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjenduseks väidab hageja, et ühendusevälistest riikidest pärit külmutatud ja jahutatud kalatoodete importi käsitlevate ühenduse õigusnormide erinev kohaldamine toob kaasa konkurentsieskirjade ja *level playing field*'i muutmise, mis viib moonutuseni siseturul.

Ühtlasi väidab ta sellega seoses, et sadamatel on võtmeroll kaupade liikumisel, eriti mis puudutab kalatoodete importi, millest 76 % saabub sadamate kaudu.

6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Alfamicro versus komisjon

(Kohtuasi T-64/18)

(2018/C 142/70)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Alfamicro — Sistema de Computadores — Sociedade Unipessoal, L.^{da} (Cascais, Portugal) (esindajad: advokaadid G. Gentil Anastácio ja D. Pirra Xarepe)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et komisjoni 13. detsembri 2017. aasta otsus C(2017) 8839 final võla tagasinõudmise kohta on tühine osas, mis puudutab võlateadet nr 3241507078, ja ülejäänud osas kehtetu.
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Seoses tühisuse tuvastamise nõudega väidab hageja, et komisjon on ELL artiklit 19 ja ELTL artiklit 272 rikkudes sekkunud kohtu pädevusse, sest ta asendas Üldkohtu 14. novembri 2017. aasta otsuse (kohtuasi T-831/14) liidu antud laenu puudutavas osas teise, endast täitedokumenti kujutava otsusega, mis käsitleb sama kohustust.
2. Kehtetuks tunnistamise nõude kohta väidab hageja:
 - puudus põhjendus, sest komisjon piirdus väitega, et vaidlustatud otsuse esemeks oleva lepingu kohta tehtud finantsauditi käigus oli tuvastatud süsteemseid vigu, aga ei selgitanud, milles vead seisnesid;
 - rikuti õigusnormi, sest kuna komisjon ekstrapoleeris ühe lepingulise suhte raames läbi viidud finantsauditi tulemusi automaatselt teiste lepinguliste suhete raames, siis rikkus komisjon määruse nr 966/2012 ⁽¹⁾ artikli 135 lõike 5 teist lõiku ning hanke- ja kontsessioonilepingute suhtes kehtivat aluspõhimõtet, mille järgi lepingujärgset tasu käsitlevat tingimust ei tohi muuta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1).

9. veebruaril 2018 esitatud hagi – Barata versus parlament

(Kohtuasi T-81/18)

(2018/C 142/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Joao Miguel Barata (Evere, Belgia) (esindajad: advokaadid G. Pandey, D. Rovetta ja V. Villante)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kõigepealt ja kui see on asjakohane, tunnistada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 277 alusel personalieeskirjade artikkel 90 kehtetuks ja käesolevas asjas mittekohaldatavaks;

- esiteks tühistada Euroopa Parlamendi 30. oktoobri 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata tema kaebus, mille ta esitas personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel 19. juunil 2017;
- teiseks tühistada personaliarenduse direktoraadi direktori 20. märtsi 2017. aasta otsus, mitte kanda hagejat nende teenistujate esialgsesse nimekirja, kes valiti läbima 2016. aasta sertifitseerimismenetluse raames koolitust, ning lükati tagasi tema esitatud läbivaatamise taotlus, mille ta oli esitanud personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel;
- kolmandaks tühistada Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2016. aasta otsus, millega teda teavitati tema tulemustest ja millega otsustati teda mitte kanda nende teenistujate nimekirja, kes valiti 2016. aastal läbima sertifitseerimismenetlust;
- neljandaks tühistada Euroopa Parlamendi 8. detsembri 2017. aasta otsus, millega teda teavitati sellest, et 2016. aasta sertifitseerimismenetluse 87 kandidaadist oli tema 36. kohal ja seetõttu ei kuulu tema nimi vaidlusalusesse esialgsesse nimekirja;
- viiendaks tühistada Euroopa Parlamendi 21. detsembri 2016. aasta otsus, millega viimane keeldub kontrollimast hageja suhtes antud hinnangut ja punkte ning välistab ta vaidlusalusest sertifitseerimismenetlusest;
- kuuendaks tühistada Euroopa Parlamendi 7. oktoobri 2016. aasta sisekonkursi teade 2016/014;
- lõpuks tühistada tervikuna Euroopa Parlamendi esialgne nimekiri nendest teenistujatest, kes valiti läbima nimetatud koolitust;
- mõista talle välja hüvitis summas 50 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et tehtud on ilmne hindamisviga ning rikutud põhjendamiskohustust, lisaks on rikutud personalieeskirjade artiklit 25, asjaolude ja dokumentide hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga ja rikutud on Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 296.
2. Teine väide, et rikutud on tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, samuti esitatakse õigusvastasuse ja kohaldamatuse väide seoses personalieeskirjade artikli 90 väidetava õigusvastasuse ja kohaldamatusega.
3. Kolmas väide, et puudus pädevus, rikuti konkursiteadet ja personalieeskirjade artiklit 30 koostoimes III lisaga ning lisaks on rikutud korra kohase ja hea halduse põhimõtet.
4. Neljas väide, et rikutud on harta artiklis 41 sätestatud hea halduse põhimõtet, tehtud on ilmne hindamisviga ning rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet.
5. Viies väide, et rikutud on määruse nr 1/58⁽¹⁾ artikleid 1, 2, 3 ja 4, personalieeskirjade artikleid 1d ja 28, personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punkti f ning võrdse kohtlemise ja diskrimineerimise keelu põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3).

19. veebruaril 2018 esitatud hagi – International Skating Union versus komisjon**(Kohtuasi T-93/18)**

(2018/C 142/72)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* International Skating Union (Lausanne, Šveits) (esindaja: advokaat J.-F. Bellis)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada komisjoni 8. detsembri 2017. aasta otsus asjas AT.40208 – International Skating Union's Eligibility rules, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kaheksa väidet.*

1. Esimese väite kohaselt on vaidlustatud otsuse põhjendus suuresti vasturääkiv.
2. Teise väite kohaselt ei ole hageja abikõlblikkuse eeskirjade eesmärk piirata konkurentsi.
3. Kolmanda väite kohaselt ei too hageja abikõlblikkuse eeskirjad kaasa konkurentsi piiramist.
4. Neljanda väite kohaselt ei kuulu hageja otsus jätta heaks kiitmata 2014 Dubai Icederby üritus ELTL artikli 101 kohaldamisalasse, kuna selle otsusega taotleti õiguspärast eesmärki, mis on kooskõlas hageja eetikakoodeksiga, mille kohaselt on kihlvedude mis tahes vormis toetamine keelatud.
5. Viienda väite kohaselt ei kuulu hageja otsus jätta heaks kiitmata 2014 Dubai Icederby üritus igal juhul ELTL artikli 101 territoriaalsesse kohaldamisalasse.
6. Kuuenda väite kohaselt on alusetu väide, et Rahvusvahelise spordiarbitraaži kohtu reeglid tugevdavad väidetavaid konkurentsipiiranguid.
7. Seitsmenda väite kohaselt on komisjon ületanud oma pädevust, kuna nägi hagejale ette parandusmeetmed, millel pole midagi ühist tuvastatud rikkumisega.
8. Kaheksanda väite kohaselt puudub perioodilistel karistumaksetel igasugune õiguslik alus.

12. veebruaril 2018 esitatud hagi – Gollnisch versus parlament**(Kohtuasi T-95/18)**

(2018/C 142/73)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat B. Bonnefoy-Claudet)*Kostja:* Euroopa Parlament

1. Esimene väide, et peasekretäri otsuse vastuvõtmisega päädinud menetluses on tehtud vigu, mis on seotud peasekretäri pädevuse puudumisega, kaitseõiguste rikkumisega, tõendamiskooormise ümberpööramisega, ebapiisava põhjendusega ning õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtete rikkumisega.

2. Teine väide, et rikutud on parlamendiliikmete assistentide kodanikuõigusi, hagejat on koheldud diskrimineerivalt, võimu on kuritarvitatud, riivatud on parlamendiliikmete sõltumatust, eiratud on parlamendiliikmete kohalike assistentide rolli ning rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.

22. veebruaril 2018 esitatud hagi – Fundación Tecnia Research & Innovation versus REA

(Kohtuasi T-104/18)

(2018/C 142/74)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Hispaania) (esindajad: advokaadid P. Palacios Pesquera ja M. Rius Coma)

Kostja: Teadusuuringute Rakendusamet (REA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada kõnesolev hagi ja selles sisalduvad nõuded vastuvõetavaks;
- rahuldada käesolevas hagi esitatud nõuded ja sellest tulenevalt tühistada vaidlustatud otsus ja kinnitada, et TECNALIA täidetud ülesannetele vastavaid summasid ei ole vaja tagasi maksta;
- mõista kohtukulud välja REA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva haviga on vaidlustatud projekti FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH toetuslepingu raames antud raha tagasinõudmist käsitleva pooltevahelise menetluse tulemused. Otsus projekti FoodWatch toetusleping üles öelda tehti seetõttu, et kostjat ei teavitatud väidetavalt projekti BreadGuard olemasolust; viimati nimetatud projekt sarnaneb REA sõnul väga projektiga FoodWatch, nii eesmärkide, töömeetodite kui ka oodatavate tulemuste osas.

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus oli põhjendamata osas, milles süü puudumist näitavaid tõendeid, mille TECNALIA pooltevahelises uurimismenetluses esitas, ei võetud arvesse.
2. Teine väide, et rikuti projekti FoodWatch toetuslepingu II lisa, sest kostjale ei avaldatud, kes olid vaidlustatud otsuse aluseks olnud ekspertarvamuse andnud sõltumatud eksperdid ja seega takistati TECNALIA-t ekspertarvamusi vaidlustamast.
3. Kolmas väide, et rikuti süü põhimõtet, sest kostja ei võtnud arvesse TECNALIA osaluse määra väidetavalt toimunud asjaoludes.

4. Neljas väide, et rikuti seaduslikkuse põhimõtet, sest projektid on nõuetekohaselt täide viidud ja TECNALIA ei ole kokkulepitud kohustusi rikkunud ega täitmata jätnud.
5. Viies väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet, sest ei võetud arvesse süüks pandavas tegevuses osalenute süü määra.

20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Laverana versus EUIPO – Agroecopark (VERA GREEN)

(Kohtuasi T-106/18)

(2018/C 142/75)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Wachinger, M. Zöbisch ja R. Drozd)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Agroecopark (Majadahonda, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk VERA GREEN – registreerimistaotlus nr 15 068 646

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 982/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

**20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol versus EUIPO
(200 PANORAMICZNYCH)**

(Kohtuasi T-117/18)

(2018/C 142/76)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Poola) (esindaja: advokaat C. Rogula)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: EL sõnamärk „200 PANORAMICZNYCH“ – registreerimistaotlus nr 15 299 688

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 15. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 2194/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta viienda apellatsioonikoja otsust nii, et hageja kaebus rahuldatakse ja kaubamärk „200 PANORAMICZNYCH“ registreeritakse, kuna sõnaline tähis „200 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c sätestatud eeldustele, mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi;
- ja/või
- kuna sõnaline tähis „200 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna ei esine artikli 7 lõike 1 punktides b, c ja d nimetatud eeldusi;

teise võimalusena,

- tühistada viienda apellatsioonikoja otsus ja kohustada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametit (EUIPO) uuesti hindama sõnalise tähise „200 PANORAMICZNYCH“ EL kaubamärgina registreerimise taotlust nr 015299688, et eelkõige kõrvaldada praegu esinevad vastuolud nõuetega ja tuvastada, et sõnaline tähis „200 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c nimetatud eeldustele, mistõttu ei esine absoluutseid keeldumispõhjuseid;
- ja/või
- et sõnaline tähis „200 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna esine kaubamärgi registreerimisest keeldumise põhjuseid ja eelkõige artikli 7 lõike 1 punktides b, c ja d nimetatud eeldusi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b, c ja d rikkumine.

**20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol versus EUIPO
(300 PANORAMICZNYCH)**

(Kohtuasi T-118/18)

(2018/C 142/77)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Poola) (esindaja: advokaat C. Rogula)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: EL sõnamärk „300 PANORAMICZNYCH“ – registreerimistaotlus nr 15 299 696

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 15. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 2195/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta viienda apellatsioonikoja otsust nii, et hageja kaebus rahuldatakse ja kaubamärk „300 PANORAMICZNYCH“ registreeritakse, kuna sõnaline tähis „300 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c sätestatud eeldustele, mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi;
- ja/või
- kuna sõnaline tähis „300 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna ei esine määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusi ja eelkõige selle punktides b ja c nimetatud eeldusi;
- teise võimalusena,
- tühistada viienda apellatsioonikoja otsus ja kohustada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametit (EUIPO) uuesti hindama sõnalise tähise „300 PANORAMICZNYCH“ EL kaubamärgina registreerimise taotlust nr 015299696, et eelkõige kõrvaldada praegu esinevad vastuolud nõuetega ja tuvastada, et sõnaline tähis „300 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c nimetatud eeldustele, mistõttu ei esine absoluutseid keeldumispõhjuseid;
- ja/või
- et sõnaline tähis „300 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna esine kaubamärgi registreerimisest keeldumise põhjuseid ja eelkõige artikli 7 lõike 1 punktides b, c ja d nimetatud eeldusi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b, c ja d rikkumine.

20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol versus EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)

(Kohtuasi T-119/18)

(2018/C 142/78)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Poola) (esindaja: advokaat C. Rogula)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: EL sõnamärk „400 PANORAMICZNYCH“ – registreerimistaotlus nr 15 299 704

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 15. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 2200/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta viienda apellatsioonikoja otsust nii, et hageja kaebus rahuldatakse ja kaubamärk „400 PANORAMICZNYCH“ registreeritakse, kuna sõnaline tähis „400 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c sätestatud eeldustele, mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi;

ja/või

- kuna sõnaline tähis „400 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna ei esine artikli 7 lõike 1 punktides b, c ja d nimetatud eeldusi;

teise võimalusena,

- tühistada viienda apellatsioonikoja otsus ja kohustada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametit (EUIPO) uuesti hindama sõnalise tähise „400 PANORAMICZNYCH“ EL kaubamärgina registreerimise taotlust nr 015299704, et eelkõige kõrvaldada praegu esinevad vastuolud nõuetega ja tuvastada, et sõnaline tähis „400 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c nimetatud eeldustele, mistõttu ei esine absoluutseid keeldumispõhjuseid;

ja/või

- et sõnaline tähis „400 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna esine kaubamärgi registreerimisest keeldumise põhjuseid ja eelkõige artikli 7 lõike 1 punktides b, c ja d nimetatud eeldusi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b, c ja d rikkumine.

20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol versus EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)

(Kohtuasi T-120/18)

(2018/C 142/79)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Poola) (esindaja: advokaat C. Rogula)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: EL sõnamärk „500 PANORAMICZNYCH“– registreerimistaotlus nr 15 299 712

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 15. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 2201/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta viienda apellatsioonikoja otsust nii, et hageja kaebus rahuldatakse ja kaubamärk „500 PANORAMICZNYCH“ registreeritakse, kuna sõnaline tähis „500 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c sätestatud eeldustele, mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi;

ja/või

- kuna sõnaline tähis „500 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna ei esine artikli 7 lõike 1 punktides b, c ja d nimetatud eeldusi;

teise võimalusena,

- tühistada viienda apellatsioonikoja otsus ja kohustada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametit (EUIPO) uuesti hindama sõnalise tähise „500 PANORAMICZNYCH“ EL kaubamärgina registreerimise taotlust nr 15299712, et eelkõige kõrvaldada praegu esinevad vastuolud nõuetega ja tuvastada, et sõnaline tähis „500 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c nimetatud eeldustele, mistõttu ei esine absoluutseid keeldumispõhjuseid;

ja/või

- et sõnaline tähis „500 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna esine kaubamärgi registreerimisest keeldumise põhjuseid ja eelkõige artikli 7 lõike 1 punktides b, c ja d nimetatud eeldusi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b, c ja d rikkumine.

20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Agencja Wydawnicza Technopol versus EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)

(Kohtuasi T-121/18)

(2018/C 142/80)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Poola) (esindaja: advokaat C. Rogula)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: EL sõnamärk „1000 PANORAMICZNYCH“ – registreerimistaotlus nr 15 299 671

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 15. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 2208/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta viienda apellatsioonikoja otsust nii, et hageja kaebus rahuldatakse ja kaubamärk „1000 PANORAMICZNYCH“ registreeritakse, kuna sõnaline tähis „1000 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c sätestatud eeldustele, mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi;
- ja/või
- kuna sõnaline tähis „1000 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna ei esine määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusi ja eelkõige selle punktides b ja c nimetatud eeldusi;

teise võimalusena,

- tühistada viienda apellatsioonikoja otsus ja kohustada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametit (EUIPO) uuesti hindama sõnalise tähise „1000 PANORAMICZNYCH“ EL kaubamärgina registreerimise taotlust nr 015299671, et eelkõige kõrvaldada praegu esinevad vastuolud nõuetega ja tuvastada, et sõnaline tähis „1000 PANORAMICZNYCH“ ei vasta määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 eeldusele ja eelkõige selle punktides b ja c nimetatud eeldustele, mistõttu ei esine absoluutseid keeldumispõhjuseid;
- ja/või
- et sõnaline tähis „1000 PANORAMICZNYCH“ on kasutamise käigus muutunud eristavaks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3 tähenduses (teisene eristusvõime) mistõttu ei ole kaubamärgi registreerimisele takistusi, kuna esine kaubamärgi registreerimisest keeldumise põhjuseid ja eelkõige artikli 7 lõike 1 punktides b, c ja d nimetatud eeldusi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b, c ja d rikkumine.

27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Lidl Stiftung versus EUIPO – Shimano Europe (PRO)

(Kohtuasi T-122/18)

(2018/C 142/81)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Berger ja A. Marx)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Shimano Europe BV (Nunspeet, Madalmaad)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidluslune kaubamärk: ELi kujutismärk „PRO“ – registreerimistaotlus nr 14 468 904

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 7. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 1332/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja lükata tagasi vastulause nr 002654773, mis on esitatud ELi kaubamärgi taotluse nr 014 468 904 vastu;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- mõista EUIPO menetlusega seotud kulud välja Shimano Europe B.V-lt.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine;
- Määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Bayer Intellectual Property versus EUIPO (Südame kujutis)

(Kohtuasi T-123/18)

(2018/C 142/82)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidluslune kaubamärk: EL kujutismärk (Südame kujutis) – registreerimistaotlus nr 15 701 568

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 7. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 145/2017-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

- rahuldada kaebus, mille hageja esitas EUIPO apellatsioonikojale;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike punkti b rikkumine.

27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Van Haren Schoenen versus komisjon

(Kohtuasi T-126/18)

(2018/C 142/83)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Van Haren Schoenen BV (Waalwijk, Madalmaad) (esindajad: advokaadid S. De Knop, B. Natens, A. Willems ja M. Meulenbelt)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 2, kuna vaidlustatud määrusel puudub õiguslik alus. Teise võimalusena väidab hageja, et rikutud on institutsioonidevahelise tasakaalu põhimõtet ELL artikli 13 lõike 2 tähenduses.
2. Teine väide, et rikutud on ETL artiklit 266, kuna võetud ei ole 4. veebruari 2016. aasta otsuse kohtuasjas C&J Clark International (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74) täitmiseks vajalikke meetmeid.
3. Kolmas väide, et rikutud on määruse (EL) 2016/1036⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 1 ja artikli 10 lõiget 1 ning õiguskindluse põhimõtet, kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati kaubale, mis on lubatud vabasse ringlusse.
4. Neljas väide, et rikutud on määruse (EL) 2016/1036 artiklit 21, kuna dumpinguvastane tollimaks on kehtestatud liidu huve uuesti hindamata. Hageja hinnangul on igal juhul ilmselgelt vale otsustada, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine oli liidu huvides.

5. Viies väide, et rikutud on ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4, kuna vastu võeti õigusakt, mis läheb kaugemale, kui on vajalik selle eesmärgi saavutamiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Cortina ja FLA Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-127/18)

(2018/C 142/84)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hagejad: Cortina (Oudenaarde, Belgia) ja FLA Europe (Oudenaarde) (esindajad: advokaadid S. De Knop, B. Natens ja A. Willems)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 2, kuna vaidlustatud määrusel puudub õiguslik alus. Teise võimalusena väidavad hagejad, et rikutud on institutsioonidevahelise tasakaalu põhimõtet ELL artikli 13 lõike 2 tähenduses.
2. Teine väide, et rikutud on ELTL artiklit 266, kuna võetud ei ole 4. veebruari 2016. aasta otsuse kohtuasjas C&J Clark International (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74) täitmiseks vajalikke meetmeid.
3. Kolmas väide, et rikutud on ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4, kuna vastu võeti õigusakt, mis läheb kaugemale, kui on vajalik selle eesmärgi saavutamiseks.

22. veebruaril 2018 esitatud hagi – IQ Group Holdings Berhad versus EUIPO – Krinner Innovation (Lumiqs)

(Kohtuasi T-133/18)

(2018/C 142/85)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: IQ Group Holdings Berhad (Heckmondwike, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat S. Carter)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Krinner Innovation GmbH (Straßkirchen, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: kujutismärki „Lumiqs“ ELi nimetav rahvusvaheline registreering – ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 220 053

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 12. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 983/2017-1.

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lubada kaubamärgi registreerimist vaidlustatud kaupade jaoks, nagu nende loetelu on muudetud
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

1. märtsil 2018 esitatud hagi – Monster Energy versus EUIPO – Nordbrand Nordhausen GmbH (BALLER'S PUNCH)

(Kohtuasi T-134/18)

(2018/C 142/86)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Monster Energy Company (Corona, California, Ühendriigid) (esindaja: *solicitor* P. Brownlow)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „BALLER'S PUNCH“ – registreerimistaotlus nr 14 823 306

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 12. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 998/2017-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

- tühistada vastulausete osakonna 13. märtsi 2017. aasta otsus asjas B002643172;
- registreerida kaubamärk, mille suhtes on esitatud vastulause, kõigi registreerimistaotluses loetletud kaupade jaoks;
- jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väide

- Määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

21. veebruaril 2018 esitatud hagi – Avio versus komisjon

(Kohtuasi T-139/18)

(2018/C 142/87)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Avio SpA (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid G. Roberti, G. Bellitti ja I. Perego)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- asja sisuliseks lahendamiseks tühistada komisjoni 20. juuli 2016. aasta otsus C(2016) 4621 final, millega koondumine kuulutatakse kokkusobivaks siseturuga ja EMP lepingu toimimisega, tuginedes nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumise üle artikli 8 lõikele 2 (juhtum COMP/M.7724 – ASL / Arianespace);
- menetlustoiminguna kohustada komisjoni Üldkohtu kodukorra artiklite 88 ja 89 ning artikli 91 punkti b alusel esitama kohtule käesoleva hagiavalduse III jaos viidatud dokumendid;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas on esitatud hagi komisjoni 20. juuli 2016. aasta otsuse C(2016) 4621 final peale, millega koondumine kuulutatakse kokkusobivaks siseturuga ja EMP lepingu toimimisega, tuginedes nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumise üle artikli 8 lõikele 2 (juhtum COMP/M.7724 – ASL / Arianespace); otsuse mittekonfidentsiaalne täisversioon on avaldatud 11. detsembril 2017.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Komisjon on teinud ilmselge hindamisvea, on asja puudulikult uurinud ja rikkunud põhjendamiskohustust, kuna ta ei ole nõuetekohaselt analüüsinud konkurentide väljatõrjumise ohtu ettevõtja Arianespace kasutatavate kanderaketide turul, eriti mis puudutab suutlikkust, huvisid ja konkurentsivastast mõju.
2. Komisjon on teinud ilmselge hindamisvea, kuna ta ei ole nõudnud teatavate kohustuste täitmist ettevõtja Arianespace kasutatavate kanderaketide turul, eriti mis puudutab ohtu konkurentsile seoses Arianespace'i huvide konfliktiga ning ohtu, et Arianespace ja ASL vahetavad omavahel tundlikku teavet.

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Caprice Schuhproduktion versus komisjon**(Kohtuasi T-157/18)**

(2018/C 142/88)

*Kohtumenetluse keel: hollandi***Pooled**

Hageja: Caprice Schuhproduktion GmbH & Co. KG (Pirmasens, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. De Knop, B. Natens ja A. Willems)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnami ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnami, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet. Need on identsed väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-127/18, Cortina ja FLA Europe vs. komisjon.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET